

**การศึกษาการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษา
ในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษา
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุบลราชธานี เขต 5**

Readiness Preparation towards School Development
in ASEAN Context of Primary Schools in
Ubonratchathani Primary Educational Service Area
Office 5

สมหญิง แยมยัม¹/สมาน อัสวภูมิ²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทอาเซียน โดยจำแนกตาม เพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทอาเซียนในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี

¹ ครูศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

² รองศาสตราจารย์ ดร., ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

เขต 5 จำนวนทั้งสิ้น 496 คน จาก 256 โรงเรียน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 155 คน และครู 341 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie And Morgan ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratify random sampling) โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นชั้นภูมิในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t และ F

ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทอาเซียน พบว่า ความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทอาเซียนในข้าราชการครูที่มีเพศต่างกัน ตำแหน่งต่างกัน และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน ข้าราชการครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านของระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และข้าราชการครูที่ประจำในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านในแต่ละด้าน พบว่า คุณภาพผู้เรียน ด้านทักษะ / กระบวนการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนรายด้านอื่นไม่แตกต่าง

3. ข้อเสนอแนะ จากการศึกษา พบว่า

3.1 ด้านคุณภาพผู้เรียน ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน เน้นการใช้เทคโนโลยีในการค้นคว้าข้อมูล และการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

3.2 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ควรมีการวางแผน วิเคราะห์ ออกแบบการเรียนรู้ อันนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการสรุปและประเมินผลครบตามขั้นตอน สอดแทรกความรู้เรื่องอาเซียนในทุกกลุ่มสาระการ

เรียนรู้ มีการกำหนดหลักสูตรจาก สพฐ. ให้กับสถานศึกษา และมีการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียน มีความครอบคลุม สามารถนำไปใช้ได้จริง

3.3 ด้านการบริหารจัดการ ควรมีการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สู่อาเซียน เน้นให้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการสืบค้นข้อมูล และสร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นในหน่วยงานโดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาให้เห็นความสำคัญในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำสำคัญ : การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษา, ประชาคมอาเซียน

Abstract

The objectives of the research were to study and compare the readiness preparation towards school development in ASEAN context of primary schools in Ubonratchathani Primary Educational Service Area Office 5 as classified by genders, working positions, educational qualifications, working experiences and school sizes; and to examine the recommendations on the readiness preparation towards school development in ASEAN context of primary schools in the study.

The sample used in the research consisted of 496 teachers from 256 schools including 155 directors and 341 teachers by Krejcie And Morgan table and stratify random sampling from the school's sizes. The research instrument was the questionnaire with a confidence value equivalent to .98. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The research findings were as follows :

1. The teachers' opinions towards readiness preparation towards school development in ASEAN context of primary schools were at a high level.

2. Considering the opinions on readiness preparation towards school development in ASEAN context of primary schools, it was found that the teachers who were different in genders, working position and working experiences did not hold a different view on the readiness preparation towards school development in ASEAN context of primary schools in the study. The teachers who had different educational qualifications held different views in all aspects with a statistical significance of .05 on the readiness preparation towards school development in ASEAN context of primary schools. The teacher who worked in

different school sizes held different view in student qualities : skills and process with a statistical significance of .05.

3. The recommendations were as follows.

3.1 The students quality : The students should pay more attention in ASEAN and also encourage the students to learn about the ASEAN. The students can use high technology for searching ASEAN information and can communicate with English language

3.2 The curriculum and learning styles : The teachers should plan and analyze for designing the lesson plan for teaching the students. In addition, there should be the systematic evaluation and integrate ASEAN content in all subjects. Moreover, the curriculum is set from the Ministry of Education. The curriculum is adapted to use in daily life and suited for the students.

3.3 The administration : The teachers are trained for ASEAN teaching to students and use more English to communication and ICT for searching ASEAN information. The directors should be fostered to ASEAN preparation.

Keywords : Readiness Preparation towards School Development , ASEAN Context

1. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ (The Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม 2510 โดยมีประเทศสมาชิกเริ่มแรก 5 ประเทศ ประกอบด้วย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย มีจุดมุ่งหมายในการรวมตัวเริ่มแรกเพื่อความมั่นคงในภูมิภาคที่ต้องการขจัดป้องกันภัยคุกคามจากคอมมิวนิสต์โดยตรง ต่อมาบรูไน ดารุสซาลาม ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกในวันที่ 8 มกราคม 2527 เวียดนามได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2538 ลาวและพม่าเข้าร่วมเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2540 และกัมพูชาเข้าร่วมเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2542 มีวัตถุประสงค์เพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคม วัฒนธรรม การกีดกันอยู่ดี บนพื้นฐานของความเสมอภาค ผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2555 : 8-9)

การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายควรตระหนักโดยเฉพาะครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้รับผิดชอบด้านการศึกษาควรมีแนวทางการดำเนินงานอย่างชัดเจน ซึ่งเรื่องดังกล่าวควรเริ่มที่นักเรียน ซึ่งเป็นผู้ที่ต้องเผชิญและดำเนินชีวิตในสังคมยุคประชาคมอาเซียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2555 : 23)

ความสำคัญของการศึกษาในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนปรากฏเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนในปฏิญญาดำเนินงานสำหรับประชาคมอาเซียน ที่ได้เน้นย้ำความสำคัญของการศึกษาซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการนำอาเซียนบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 โดยกำหนดให้อาเซียนมีวิสัยทัศน์สู่ภายนอก มีสันติสุข และมีการเชื่อมโยงเข้าด้วยกันในการเป็นส่วนหนึ่งในสิ่งแวดล้อมของประชาชาติไทย และอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน การพัฒนาที่มีพลวัต และการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดและในสังคมที่เอื้ออาทรที่ระลึกถึงสายสัมพันธ์แน่นแฟ้นทางประวัติศาสตร์ ตระหนักถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกัน

กรอบแนวคิดทางการปฏิรูปการศึกษา 4 ใหม่ ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ การพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา และแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่พัฒนาคุณภาพ การบริหารจัดการใหม่ แนวทางการดำเนินงานด้านการศึกษาในกรอบอาเซียนของไทย ได้แก่ เผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร สร้างเจตคติที่ดีและความตระหนักเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมของครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา และประชาชน เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 และพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะความชำนาญการที่สอดคล้องกับการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรมและการเพิ่มโอกาสในการหางานทำของประชาชน รวมทั้งการจัดทำแผนผลิตและพัฒนาากำลังคน

ในการจัดกิจกรรมพัฒนาความรู้และเสริมสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียนให้ผู้เรียนจะช่วยเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ให้ผู้เรียน อันจะเป็นพลังการขับเคลื่อนการพัฒนาโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียนในทุกพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555: ไม่มีเลขหน้า) การพัฒนาการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน จะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด ต้องมีตัววัดความสำเร็จทั้งคุณภาพเด็ก คุณภาพครู และคุณภาพผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อประเมินความสำเร็จการจัดการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555 : 27)

การศึกษาจึงเป็นหัวใจหลักสำคัญประการหนึ่งในการขับเคลื่อนให้สังคมไทยก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างมีคุณภาพ ผู้วิจัย จึงมีความสนใจในการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร คณะครู และนักเรียน รวมทั้งบริบท ปัจจัยด้านต่างๆ ที่ส่งเสริมการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทอาเซียนได้อย่างมีคุณภาพไม่ด้อยกว่าสถานศึกษาแห่งอื่นในทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทอาเซียน โดยจำแนกตาม เพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทอาเซียนในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปเป็นข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาในการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน และสามารถนำไปปรับใช้ในสถานศึกษาด้านคุณภาพผู้บริหาร ข้าราชการครู และบุคลากร ในการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาสถานศึกษาในบริบทอาเซียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 หรือสถานศึกษาที่มีความสนใจในการนำข้อมูลดังกล่าวไปปรับใช้ในสถานศึกษาของตนเองต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษา ในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ตามกรอบการพัฒนาของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ใน 3 ด้าน คือ ด้านคุณภาพผู้เรียน (ด้านความรู้ ด้านทักษะ / กระบวนการ และด้านเจตคติ) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (คุณภาพวิชาการ และคุณภาพครู) และด้านการบริหารจัดการ (ด้านคุณภาพของผู้บริหารและครู และด้านการส่งเสริมสนับสนุน)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. **ตัวแปรอิสระ** คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน ดังนี้

1.1 เพศ ได้แก่

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 ตำแหน่ง ได้แก่

1.2.1 ผู้บริหาร

1.2.2 ครูผู้สอน

1.3 ระดับการศึกษา จำแนกเป็น

1.3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.3.2 ปริญญาตรี

1.3.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 ประสบการณ์ในการทำงาน จำแนกเป็น

1.4.1 น้อยกว่า 10 ปี

1.4.2 10-20 ปี

1.4.3 มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

1.5 ขนาดของโรงเรียน

1.5.1 ขนาดเล็ก

1.5.2 ขนาดกลาง

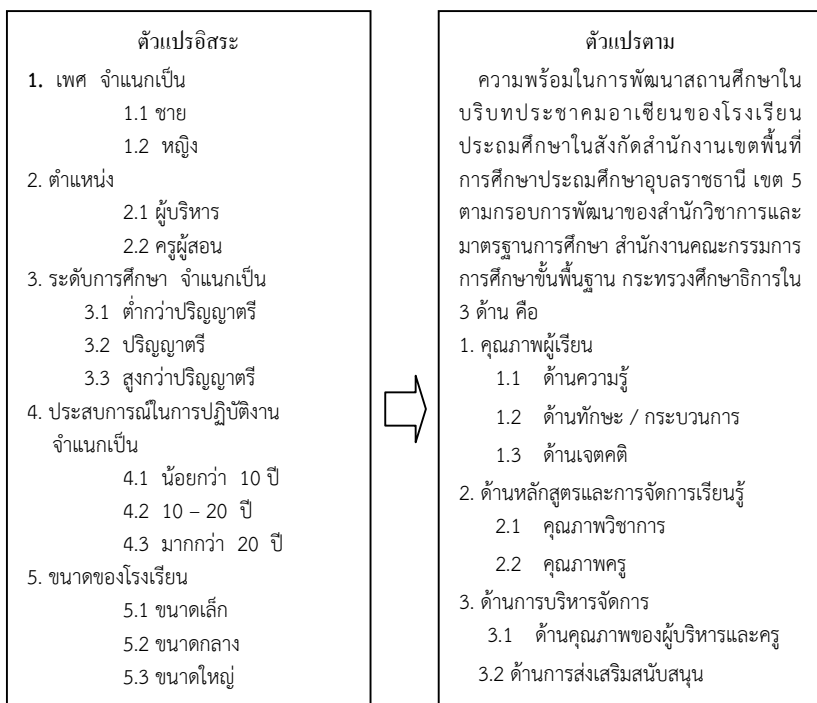
1.5.3 ขนาดใหญ่

2. **ตัวแปรตาม** คือ ความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ตามกรอบการพัฒนาของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2555 : 17) ใน 3 ด้าน คือ

1. คุณภาพผู้เรียน
 - 1.1 ด้านความรู้
 - 1.2 ด้านทักษะ / กระบวนการ
 - 1.3 ด้านเจตคติ
2. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
 - 2.1 คุณภาพวิชาการ
 - 2.2 คุณภาพครู
3. ด้านการบริหารจัดการ
 - 1.1 ด้านคุณภาพของผู้บริหารและครู
 - 1.2 ด้านการส่งเสริมสนับสนุน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมในพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ตามกรอบการพัฒนาของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2555 : 17) ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 แม้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะมีสถานภาพต่างกันในด้านเพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา แต่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน เช่นเดียวกันจะสามารถเข้าใจข้อคำถามต่างๆ ได้เหมือนกัน ข้อมูลที่ได้จึงถือว่า มีความ

นำเชื่อถือในระดับที่สามารถนำไปอ้างอิงเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาสถานศึกษาตามกรอบการศึกษาของการวิจัยในครั้งนี้ได้ในลำดับต่อไป

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยในประเทศ

จากรายงานการวิจัย เรื่อง การวิจัยเปรียบเทียบการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียนของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2549: ไม่มีเลขหน้า) ได้กล่าวถึงรายงานการวิจัย พบว่าประเทศอาเซียนทุกประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษา โดยเฉพาะเพื่อให้ประเทศมีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่ก้าวหน้ามากขึ้น โดยให้ความสำคัญกับบทบาทของการศึกษาในการจัดความยากจน และการก้าวพ้นจากความด้อยพัฒนาทางเศรษฐกิจและมุ่งหวังให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศในระดับสากล โดยมีแนวโน้มที่สำคัญ 2 ประการ คือ การขยายการศึกษาให้ทั่วถึง และการยกระดับคุณภาพของการศึกษา ซึ่งรายงานการวิจัยได้ชี้ให้เห็นถึงจุดเด่นและจุดร่วมที่สำคัญของการปฏิรูปของการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียนและแนวทางความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งทางการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงข้อเสนอแนะในบทบาทไทยในความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษาแบ่งออกได้เป็น 2 ประการ คือ

1) แนวทางในการดำเนินการ

ควรมีการผลักดันในการยกระดับความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์อาเซียนและแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่รองรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ในการส่งเสริม “ให้ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาด้วยมาตรฐานสูง” ด้วยการอาศัยความร่วมมือในลักษณะเครือข่าย รวมทั้งการร่วมมือในลักษณะหุ้นส่วน (Partnership) กับองค์กรอื่นๆ ด้านการศึกษาในระดับภูมิภาค เช่น SEAMEO และในระดับสากล เช่น UNESCO เพื่อให้เกิดเป็นความพยายามที่สอดคล้องกันในการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในภูมิภาค

2) สาระในการดำเนินการด้านความร่วมมือทางการศึกษาของอาเซียน
สู่การเป็นประชาคมฐานความรู้และประชาคมผู้นำในการสร้างองค์ความรู้พื้นฐาน
ของการวิจัยและพัฒนาที่เหมาะสมกับอัตลักษณ์ของประเทศสมาชิกอาเซียน
โดยการเสริมต่อและยกระดับการพัฒนาทางการศึกษาให้ชัดเจนสอดคล้องกับการ
เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมในศตวรรษที่ 21 มากขึ้น ดังนี้

2.1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในวัยเรียนรู้ Knowledge
Workers ซึ่งสามารถยกระดับตัวเองสู่การเป็น Knowledge Entrepreneurs
ตลอดจนการเป็น Knowledge and Productive Elder Citizens ของ
ภูมิภาคได้ต่อไป โดยความจำเป็นเร่งด่วนที่มีความสำคัญลำดับต้น และควรจัดอยู่ใน
แผนระยะสั้น และระยะกลางของภูมิภาค คือ

2.1.1 ความร่วมมือในการเร่งยกระดับการอาชีวศึกษา และ
การศึกษานอกระบบที่มีชุมชนเป็นฐานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพด้วยน้ำหนักที่
ทัดเทียมกับความพยายามด้าน Education for All สำหรับการศึกษาขั้น
พื้นฐานในระบบโรงเรียนและการอุดมศึกษา ด้วยความตระหนักในด้านมาตรฐาน
ภูมิภาคที่ทัดเทียมกับระดับสากล เพื่อเป็นฐานในการส่งต่อความร่วมมือไปยังการ
จัดทำ Mutual Recognition Arrangement ซึ่งเป็นความท้าทายที่ไม่อาจ
หลีกเลี่ยงได้ในระดับภูมิภาค ระดับสากล ภายใต้โครงการการค้าโลก และการ
จัดทำเขตการค้าเสรีทวิภาคีกับประเทศต่างๆ ทั้งที่พัฒนาแล้วและที่กำลังพัฒนา

2.1.2 การขยายโอกาสด้านแกนสมองในระดับท้องถิ่นและ
ระดับชาติด้วยรอยต่อที่เหมาะสมระหว่างการศึกษาในระบบกับนอกระบบ

2.2 การขยายโอกาสและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาในระดับ
มัธยมศึกษาให้เป็นปัจจัยสำคัญและเป็นฐานส่งต่อนักเรียนสู่ระดับอุดมศึกษาเพิ่ม
มากขึ้น ในฐานะแผนระยะกลางของภูมิภาค

2.3 ความร่วมมือในการยกระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยทั้งที่
เน้นด้านการเรียนการสอน และการยกระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยสู่การเป็น
มหาวิทยาลัยวิจัย ด้วยการอุดหนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอเพื่อการลงทุนด้านการ
วิจัย ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรให้มีขีดความสามารถในระดับนานาชาติ เพื่อ
ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางหลากหลายสาขาวิชา โดยสามารถเชื่อมต่อและบูรณาการ
กันได้ในลักษณะที่สอดคล้องกับแนวทางการยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจสังคม
ของประเทศและภูมิภาคในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งเพื่อสร้างองค์ความรู้และเป็น

หุ้นส่วนในประชาคมวิชาการระดับนานาชาติมากขึ้น ทั้งนี้ ควรผลักดันให้ ASEAN University Network มีบทบาทมากขึ้นในด้านการวางแผนการพัฒนา อุดมศึกษาของภูมิภาคในอนาคตในการพัฒนาเครือข่ายมหาวิทยาลัยวิจัย และ มหาวิทยาลัยที่เน้นการเรียนการสอนของภูมิภาคให้การอุดมศึกษาของอาเซียนมี บทบาทมากขึ้นในการส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และการวิจัยในอาเซียน ใน ลักษณะที่สอดคล้องกัน ยกย่องศักยภาพการแข่งขันของประเทศสมาชิก และการ ลดผลกระทบของโลกาภิวัตน์ต่อวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของประเทศสมาชิกซึ่งเป็น สังคมพหุวัฒนธรรมที่มีคุณค่าในฐานะทุนทางสังคม และทุนทางวัฒนธรรม ในฐานะ แผนระยะกลางของภูมิภาค

2.4 ความร่วมมือในเชิงนโยบาย การวางแผน การวิจัย และพัฒนา การจัดทำและยกระดับมาตรฐานการศึกษาในระดับต่างๆ ระหว่างหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในกระทรวงศึกษาธิการของประเทศสมาชิก ในฐานะกลไกหลักที่ รับผิดชอบด้านการศึกษา ตลอดจนแนวทางที่เหมาะสมสอดคล้องร่วมกันของ สถานศึกษาในภูมิภาคบนถนนนานาชาติ ในฐานะแผนระยะสั้นและระยะกลาง ของภูมิภาค

2.5 การส่งเสริมการพัฒนาสถานศึกษาไปทั่ว ทั้งในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา โดยจัดลำดับความสำคัญของการ พัฒนาและการปรับตัวของครูและบุคลากรทางการศึกษาในการรองรับ สถานศึกษาไปทั่วให้ทัดเทียมกับการพัฒนาเชิงโครงสร้างไปทั่วในฐานะแผน ระยะกลางของภูมิภาค

สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา สำนักคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2555 : 18-19) ได้กล่าวถึงการศึกษาข้อมูล ต่างๆ ของประเทศสมาชิกอาเซียน พบว่า ประชากรในประเทศสมาชิกอาเซียน สามารถใช้ภาษาที่สอง คือ ภาษาอังกฤษ และภาษาที่สาม คือ ภาษาประเทศ สมาชิกอาเซียนได้ดี การบรรจุการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาเพิ่มเติมใน หลักสูตรการศึกษา และมีการเรียนรู้อย่างจริงจัง เช่น กัมพูชา ลาว เวียดนาม เป็นต้น ซึ่งประชากรของประเทศดังกล่าว สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาไทยได้ ในขณะที่ผู้เรียนของประเทศไทย ไม่สามารถสื่อสารภาษาของ ประเทศสมาชิกอาเซียนเหล่านั้นได้ และจากการอ้างอิงถึงเอกสารสมรรถนะ การศึกษาไทยในเวทีสากล พ.ศ. 2552 ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 53-54) พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

(English Proficiency) โดย IMD นำคะแนนเฉลี่ยจากการสอบ TOEFL จากผลการจัดอันดับ พ.ศ. 2550 ปรากฏว่า ประเทศไทยยังด้อยด้านภาษาอังกฤษ โดยได้คะแนนเฉลี่ยเพียง 72 จากคะแนนเต็ม 120 เท่ากับไต้หวัน ทั้งนี้ ประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนล้วนแล้วแต่ได้คะแนนเฉลี่ยสูง และอันดับดีกว่าประเทศไทยมาก ที่โดดเด่นที่สุด คือ ประเทศสิงคโปร์ และสิ่งที่เห็นได้ชัด คือ การสื่อสาร ด้วยเพราะประเทศสมาชิกอาเซียนหลายประเทศมีระบบเครือข่ายโทรคมนาคมแบบ 3G มาหลายปีแล้ว และกำลังพัฒนาไปสู่ระบบ 4G ในขณะที่ประเทศไทยเพิ่งเริ่มใช้ระบบ 3G โดยมีผลจากการสำรวจทัศนคติและความตระหนักรู้เพื่อก้าวไปสู่ “อาเซียน” ของนักศึกษา จำนวน 2,170 คน จากมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศสมาชิกอาเซียน พบว่า คนไทยเข้าใจและตื่นตัวในการก้าวเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในอันดับท้ายๆ ของประเทศ การศึกษาถือได้กับการเป็นธงนำการขับเคลื่อนสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และกลไกความร่วมมือด้านการศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการนำอาเซียนบรรลุสู่ประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก

ผลการวิจัยการศึกษาการเตรียมความพร้อมการผลิตกำลังคนสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และเปิดเสรีการค้าบริการด้านอุดมศึกษาของรองศาสตราจารย์ ดร.นันทนา คชเสนี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการบริหารเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (หทัยรัตน์ ดีประเสริฐ 2554 : 10) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน ซึ่งสำรวจจากนักศึกษา จำนวน 2,170 คน จากมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศสมาชิกอาเซียน ระบุว่า ประเทศไทยมีความรู้เกี่ยวกับอาเซียนอยู่ในอันดับสุดท้าย ซึ่งจำเป็นต้องเร่งด่วนในการขยายการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมในปี 2558 ที่ประเทศไทยจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ด้านสถาบันวิจัยของสำนักพิมพ์ตำรา Pearson (อาเซียนกับการศึกษาไทย 2557) ได้จัดอันดับอาเซียนกับการศึกษาไทย ถือว่าอยู่ในกลุ่มสุดท้าย เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำที่สุด ซึ่งผลสรุปจากการวิจัยปรากฏว่า เงินทุนไม่ใช่ปัจจัยที่สำคัญ ที่สุด และการที่ครูอาจารย์มีเงินเดือนสูง มิได้หมายความว่ามีความสามารถทางการสอนสูงตามไปด้วย สำหรับ 2-3 ปีที่ผ่านมา ได้มีการผลักดันเงินเดือนครู ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่จะต้องเน้นให้มีประสิทธิภาพในการสอนควบคู่ไปด้วยกัน

สมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล (2553) ได้ศึกษา รวบรวมเอกสาร และวิจัย เรื่อง แผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาประเทศไทยก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ค.ศ. 2015 สรุปผลการศึกษา ดังนี้ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน รวมทั้งประชาชนทั่วไป ส่วนใหญ่ยังขาดการรับรู้ในเรื่องการรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งหัวใจหลักของแผนยุทธศาสตร์ชาติที่มุ่งเน้นการสร้าง “เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์” จะต้องอาศัยการพัฒนา “คน” เนื่องจากเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทุกด้าน ซึ่งแรงงานไทยไม่มีปัญหาในเรื่องทักษะของงาน แต่ประเด็นในการแข่งขันในเวทีภูมิภาค และเวทีโลกได้นั้น จะต้องพัฒนาผู้นำในทุกระดับสาขาอาชีพให้มีทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ ด้วยการปฏิรูประบบการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายในการรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งภาครัฐควรมีการประชาสัมพันธ์เชิงบวกให้ทุกภาคส่วนได้เห็นโอกาสในการพัฒนาธุรกิจเพื่อการแข่งขัน มีการรวมพลัง และเน้นการมีส่วนร่วม รวมทั้งการระดมสมองทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีเป้าหมายและทิศทางเดียวกัน มีการบูรณาการศาสตร์ที่หลากหลายเพื่อจัดทำโครงการร่วมกันทั้งภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnerships) มีการจัดตั้งกองทุนวิจัย และพัฒนาเพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่วางไว้ เร่งรัดการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องในการจัดตั้งบริษัทและการรวมบริษัท มีการปรับระบบโครงสร้างภาษีให้สอดคล้องกับการเคลื่อนไหลของประชาคมในแถบอาเซียนที่เกิดขึ้น มีมาตรการการเก็บภาษีทางตรงให้มากขึ้นเพื่อลดช่องว่างระหว่างคนจนและคนรวยในระยะยาว มีการลดหย่อนภาษีในกรณีที่ภาคเอกชนลงทุนในงานวิจัยและพัฒนา จูงใจภาคธุรกิจที่มีการขยายตัวมากกว่า 10 เท่าด้วยการลดภาษีนิติบุคคล เพื่อส่งเสริมให้เข้าในระบบภาษีมากขึ้น ส่งผลต่อรายได้ของรัฐ สำหรับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ได้ออกแบบมาเพื่อพัฒนาประเทศบนพื้นฐานการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันไปสู่จุดวางตัว (positioning) ที่เหมาะสม เพื่อสร้างโอกาส และความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการรวมพลังทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อร่วมสร้างเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ให้แก่งสังคมไทยให้มีความเจริญก้าวหน้า อยู่ร่วมกันกับประชาคมอาเซียนอย่างมีความสุข

สมใจ กงเติม (2555) ได้วิจัยการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า ความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาจาก 5 คณะ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีเกษตร จำนวน 1,540 คน ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความรู้ และด้านทักษะกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างของนักศึกษาในแต่ละคณะมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า นักศึกษาต่างคณะกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะและกระบวนการ ด้านเจตคติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นภดล สุตันทวิณัยกุล (2554: ไม่มีเลขหน้า) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทยเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากประชากรที่เป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งหมด 839 แห่ง โดยสุ่มตัวอย่างมา 300 ตัวอย่าง และคัดเลือกตัวอย่างที่สมบูรณ์จำนวน 249 ตัวอย่าง พบว่า การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทยด้านการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนจาก 3 ระดับ คือ มาก น้อย ไม่พร้อมหรือไม่เปิดสอนนั้น ส่วนใหญ่ในด้านหลักสูตรต่างๆ อยู่ในระดับน้อย ยกเว้นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อยู่ในระดับมาก หรือในส่วนของความพร้อมในด้านการกำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทย ในการเตรียมความพร้อมด้านการผลิตช่างฝีมือส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย อาจสืบเนื่องจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาของไทยได้มีนโยบายเน้นด้านการผลิตช่างฝีมือหรือแรงงานฝีมือ (Skilled Labour) ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพนับแต่ พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา จึงยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เน้นแรงงานระดับชำนาญการ (Specialist) ซึ่งผลิตโดยสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยเท่านั้น ซึ่งจะต้องเพิ่มคุณภาพของแรงงานฝีมือด้วยการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ และห้องปฏิบัติการให้ได้มาตรฐานในทุกสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษา ควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพครู-อาจารย์ ในด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ สำหรับการใช้ ICT การค้นคว้าหาความรู้จาก Internet และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์กับบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้มากยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553 : 21-22) ได้ทำการวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทย ในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 สรุปได้ดังนี้ การศึกษาถือได้ว่ามีส่วนสำคัญในการ

สนับสนุนกิจการอาเซียนให้สามารถบรรลุเป้าประสงค์ และหลักการของอาเซียน ที่มุ่งสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในด้านการเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมและวัฒนธรรมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ลดช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจ และระดับการพัฒนาระหว่างอาเซียนเก่ากับอาเซียนใหม่ (CLMV) การที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกันในการทำงาน สะท้อนให้เห็นว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ และภาษาที่สามในลำดับต่อไป ด้านมิติข้อมูลข่าวสารล้วนมีความสำคัญต่อสังคมในปัจจุบัน ซึ่งการศึกษาด้านภาษาและวัฒนธรรมจะช่วยทำให้มีความเข้าใจอันดีระหว่างกัน ซึ่งในปัจจุบันประชาชนในอาเซียนสนใจและศึกษาเฉพาะเรื่องของทางตะวันตกโดยไม่พยายามเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน การเสริมสร้างความตระหนักด้านประชาคมอาเซียนผ่านการเรียนการสอนนับแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จนถึงระดับอุดมศึกษาจะช่วยผลักดันให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่มประชาคมอาเซียน

ชัยยนต์ เสรีเรืองยุทธ (2556 : ไม่มีเลขหน้า) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประชาณีเวศน์ สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้ การวิจัยดังกล่าว เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประชาณีเวศน์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียนประชาณีเวศน์ สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 78 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประชาณีเวศน์ สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ภาพรวมมีการปฏิบัติงานในการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง มีการปฏิบัติในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ ด้านที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านที่ 4 ด้านกิจกรรมส่งเสริมในโรงเรียน และมีการปฏิบัติงานในการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านที่ 3 ด้านกิจกรรมสัมพันธ์ชุมชน พบว่า รายการที่มีอันดับค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดด้านต่างๆ เรียงตามลำดับต่อไปนี้ 1. จัดตั้งชมรมประชาคมอาเซียนในสถานศึกษา 2. จัดการเรียนรู้อาเซียน โดยการจัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติม 3. แต่งตั้งผู้แทนจากชุมชน ผู้นำองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินงานสู่ประชาคมอาเซียน 4. จัดค่ายภาษาอังกฤษให้นักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

สยามธุรกิจ (2556 : ไม่มีเลขหน้า) จากบทความและบทวิเคราะห์ AEC กล่าวถึงทัศนะของ รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ศิริชนะ อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (มฟล.) ที่ว่า บางมหาวิทยาลัยอาจต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารและทำงานกับเพื่อนบ้านที่อยู่ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ สำหรับมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงนั้น ได้เปิดการเรียนการสอนทุกหลักสูตรเป็นภาษาอังกฤษมาตั้งแต่แรก ยกเว้นการเรียนเฉพาะทาง คือ สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ กับ สำนักวิชานิติศาสตร์ ด้าน อาจารย์สลิลาทิพย์ ทิพย์ไกรสร อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจและศูนย์วัฒนธรรมลอจิสติกส์ (CiL) สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ (PIM) กล่าวถึง การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่อาจปฏิเสธการแข่งขันที่จะรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะโอกาสในการทำงาน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมในด้านการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะธุรกิจต่างๆ มีโอกาสเลือกพนักงานมากขึ้น องค์กรต่างๆ ต้องการผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และสามารถปฏิบัติงานได้ ซึ่งอาจส่งผลต่อนักศึกษาที่จบการศึกษาใหม่ที่ยังไม่มีประสบการณ์ด้านการทำงาน ฉะนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงออกแบบการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงาน (Work-based Learning) คือ การเรียนรู้เชิงทฤษฎีควบคู่ไปกับการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง ทำให้นักศึกษาเข้าใจและเชื่อมโยงองค์ความรู้สู่การปฏิบัติจริง ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษามีประสบการณ์ในการทำงาน และสามารถทำงานได้อย่างรู้ลึก รู้จริง อันจะส่งต่อการมีโอกาสนในการทำงานมากขึ้นนั่นเอง และครูผู้สอนจะต้องปรับการเรียนการสอน เนื่องจากการก้าวเข้าสู่ AEC ทำให้มุมมองในทุกด้านเปลี่ยนแปลงไป เช่นแต่เดิมหากสอนลอจิสติกส์อาจพิจารณาเส้นทางการขนส่งเพียงแคในในประเทศ แต่หากเปิด AEC อาจต้องพิจารณาโครงสร้างพื้นฐานที่ทางภาครัฐลงทุนใหม่ รวมทั้งเส้นทางหรือตำแหน่งที่ตั้งคลังสินค้านั้นต้องเชื่อมโยงกับประเทศสมาชิกอาเซียน ดังนั้น ครูผู้สอนต้องศึกษาข้อมูลต่างๆ เพื่อปรับปรุง พัฒนา เนื้อหาและรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งจะส่งต่อผู้เรียนนั่นเอง

ปีพพร สุคนธมาน (2556 : ไม่มีเลขหน้า) จาก บทความ AEC สำคัญที่ควรทราบ และผลกระทบอื่นที่เกิดขึ้นกับไทย กล่าวถึง การเปิดเสรีด้านการศึกษาระดับภูมิภาคอาเซียน ดังนี้

การเตรียมความพร้อมของประเทศไทยเพื่อการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558 นั้น เป็นเรื่องสำคัญและเร่งด่วน ซึ่งโครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาบุคลากรและผลิตภาพบุคลากรเพื่อรองรับการเปิดเสรีอาเซียน โดยมี รศ.ดร.พัชรพล วงศ์บุญสิน อาจารย์ประจำวิทยาลัยประชากรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นหัวหน้าโครงการ และคณะผู้ร่วมวิจัย ได้มีแนวคิดด้านการเปิดเสรีด้านการศึกษาคือ จะส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ภาษา และวัฒนธรรม และจะมีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ฉะนั้น ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจึงต้องมีความจำเป็นในการปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลง ซึ่งการบริการด้านการศึกษาถือได้ว่าเป็นสาขาหนึ่งของการค้าบริการในบริบทของการค้าระหว่างประเทศ จัดได้ว่าอยู่ในบริบทแวดล้อม 2 ระดับ ได้แก่ ระดับพหุภาคีภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Service : GATS) ขององค์การการค้าโลก WTO (World Trade Organization) และระดับภูมิภาคอาเซียน ทั้งนี้การเปิดเสรีการค้าบริการในระดับภูมิภาคอาเซียน ภายใต้ข้อตกลงร่วมกัน และจัดทำข้อผูกพันในด้านการเข้าสู่ตลาด (Market Access) และการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) โดยมีรูปแบบการค้าบริการ 4 รูปแบบ ได้แก่ 1. การให้บริการข้ามพรมแดน (Cross Border Supply) เช่น การที่ประเทศมาเลเซียสั่งซื้อโปรแกรมเพื่อการศึกษาจากประเทศสิงคโปร์ 2. การบริโภคบริการในต่างประเทศ (Consumption Abroad) เช่น การที่นักศึกษาจากประเทศลาวไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่ประเทศอินโดนีเซีย 3. การจัดตั้งธุรกิจเพื่อให้บริการ (Commercial Presence) เช่น การที่มหาวิทยาลัยจากประเทศไทยไปตั้งสาขาที่ประเทศพม่า และ 4. การเคลื่อนย้ายบุคลากร (Movement of Natural Persons) เช่น การที่ครูจากประเทศฟิลิปปินส์เดินทางไปสอนภาษาอังกฤษที่ประเทศเวียดนาม ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนมีลักษณะการเปิดเสรีด้านการศึกษารูปแบบเดียวกันกับกลุ่มประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก คือ เปิดในระดับที่มากกว่าสำหรับรูปแบบการค้าบริการรูปแบบที่ 1 และ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบที่ 3 และ 4 เนื่องจากปลายประเทศมีข้อจำกัดในรูปแบบที่ 3 และแทบยังไม่มีเปิดเสรีในกรณีของรูปแบบที่ 4 ในส่วนของประเทศไทยมีข้อผูกพันการ

เปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษานในทุกระดับการศึกษา และในหลายประเภทของการศึกษาในแต่ละระดับ ถือได้ว่ามีจำนวนของระดับและประเภทของการศึกษาที่มีข้อผูกพันการเปิดเสรีด้านการศึกษามากกว่าประเทศส่วนใหญ่ในอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษาซึ่งประเทศไทยมีข้อผูกพันที่ครอบคลุมทุกประเภทของการศึกษาใน 2 ระดับนี้

เศรษฐา ทวีสิน กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัทแสนสิริ จำกัด (มหาชน) (2555) จาก บทความการปรับตัวกลยุทธ์รับ AEC กล่าวถึง อีกมุมหนึ่งในเรื่องการศึกษาของประเทศในวาระที่ AEC ดังนี้

ปัญหาของการศึกษาไทยนับจากอดีตจนถึงปัจจุบันมักถูกมองในสองประเด็น คือ “ระบบ” และ “เนื้อหา” เนื่องจากยังมีปัญหาในการปรับให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเรื่องอื่นๆ ในท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคม คือ ปัญหาเรื่องของ “ระบบการเรียนการสอน” ที่เน้นการท่องจำไม่เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ รวมทั้งสร้างประเด็นความคิดใหม่ๆ จากเรื่องเดิม นอกจากนี้ “เนื้อหาของบทเรียน” ที่ไม่ทันสมัย บางแนวคิดมองว่าเนื้อหาเป็นการปลูกฝังที่ถูกอิทธิพลของระบบการปกครองและแนวคิดทางการเมืองของแต่ละยุคสมัยครอบงำ ไม่มีการปรับ ขาดการตั้งคำถามในเชิงสร้างสรรค์และขาดการวิเคราะห์ถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมา เปรียบได้กับ Software ของระบบคอมพิวเตอร์ ที่ควรมีการอัปเดตข้อมูลตามยุคสมัย เพื่อความคล่องตัวในการทำงานของระบบ และสามารถเชื่อมต่อกับระบบภายนอกที่มีการอัปเดตอยู่ตลอดเวลา และคุณภาพของ Software ที่เปรียบได้กับเยาวชนก็เป็นเรื่องสำคัญ โดยจะได้รับการปลูกฝังเข้าสู่สมอง เมื่อคิดถึงอนาคตข้างหน้าเมื่อก้าวสู่ AEC ประเด็นของ “ระบบและเนื้อหา” ของการศึกษาที่เริ่มได้รับความสนใจ และกล่าวถึงกันมาตลอด เริ่มได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สามารถปรับตัวตามประเทศรุ่มกลุ่ม AEC ได้ แม้อาจจะต้องใช้เวลา แต่ด้วยการไหลบ่าของกระแสดังกล่าวจะส่งผลให้ Software ที่เกี่ยวกับการศึกษาสามารถเคลื่อนที่ผ่านพรมแดนประเทศได้ไม่ยาก นอกจากนี้ การเปิดกว้างย่อมส่งผลให้ภาครัฐมีการเปรียบเทียบและอาจนำมาซึ่งความร่วมมือเพื่อพัฒนาระบบการศึกษาาร่วมกัน ใน AEC ซึ่งสถานศึกษามีทางเลือกในการรับหลักสูตรรวมทั้งบุคลากรจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาร่วมในการให้คำแนะนำและปรับปรุง รวมทั้งเป็นบุคลากรที่มีส่วนในการเปลี่ยน Software ของระบบได้ ทว่าการเปิดกว้างของ AEC ไม่ได้ช่วย

แก้ปัญหาด้านการผลิตฮาร์ดแวร์ของประเทศไทย หรือการเตรียมความพร้อมของผู้เยาว์ของประเทศไทยแต่อย่างใด เนื่องจากประเทศไทยยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการให้ความสำคัญในเรื่องของการพัฒนาระดับปฐมวัย (Early Childhood Development – ECD) หรือเด็กตั้งแต่ 0-6 ขวบ ทั้งนี้ ประเด็นที่ควรคำนึงถึง คือ “สิทธิในการมีโอกาสดำเนินการศึกษาในวัยที่เหมาะสมของเด็กไทย” ด้วยมีการวิจัยที่รับรองที่ได้รับการพัฒนาในระดับปฐมวัยจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้มากกว่าเด็กที่ขาดการพัฒนาในระดับดังกล่าว และยังมีงานวิจัยจากหลายๆ ประเทศ ที่สะท้อนผลการวิจัยว่า เด็กที่ได้รับการพัฒนาในระดับปฐมวัยมีความพร้อมมากกว่าเมื่อเข้าสู่การพัฒนาภาคบังคับ อยู่ในระดับการศึกษาต่อเนื่องนานกว่า แสดงความใส่ใจในการพัฒนามากกว่า และแน่นอนประสบความสำเร็จในการพัฒนามากกว่าเด็กที่ขาดการพัฒนาปฐมวัย และโดยธรรมชาติของสังคม เศรษฐกิจ เชื่อว่า การพัฒนาในระดับปฐมวัยจะส่งผลต่อเนืองยาวนานในชีวิต ผู้ที่ได้รับการพัฒนาในระดับปฐมวัยมีแนวโน้มที่จะเติบโตเป็นคนที่ประสบความสำเร็จด้านการพัฒนา ด้านหน้าที่การงาน รวมไปถึงการเป็นพลเมืองที่ดีในสังคมมากกว่าผู้ที่ขาดการพัฒนาในช่วงดังกล่าว ซึ่งไม่ต่างอะไรกับการลงทุนระยะยาว ด้วยทุกประเทศมีโอกาสดำเนินนโยบายต่างๆ ที่จะให้สอดคล้องและเกิดประโยชน์สูงสุดกับตนเอง และเอื้อต่อศักยภาพโดยรวมของกลุ่ม AEC ไปพร้อมๆ กัน ด้วยการศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของประเทศควรคำนึงให้มากกว่าการพัฒนาระบบและเนื้อหาการศึกษาเนื่องจากเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทำควบคู่ไปกับการวางกฎระเบียบและแนวนโยบายต่างๆ ที่ช่วยให้การพัฒนาระดับปฐมวัยอย่างมีคุณภาพที่เด็กควรได้รับ

โพสตุทูเคย์ (2555) จากบทความ AEC สำคัญที่ควรอ่าน กล่าวถึงความสามารถในการแข่งขันของไทยในเวที ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ดังนี้

จากการรายงาน The Global Competitiveness Report 2011-2012 โดย World Economic Forum (WEF) ที่สำรวจอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ 142 ประเทศ พบว่า อันดับความสามารถทางการแข่งขันของไทยปรับลดลง 1 ตำแหน่ง และเมื่อพิจารณาจากปัจจัยพื้นฐานปัจจัยที่ไทยมีลำดับไม่ค่อยดี คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชน แต่ที่ได้อันดับดี คือ ความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ หากพิจารณาเฉพาะอันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพ พบว่า ประเทศไทยอยู่ใน

อันดับ 43 ซึ่งปัจจัยที่อยู่อันดับค่อนข้างต่ำ คือ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และ การศึกษาในระดับสูง ส่วนปัจจัยอื่นๆ อยู่ในระดับกลาง ปัญหาใหญ่ของไทย คือ การพัฒนาประชาชนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน ทั้งในระดับประเทศระดับอุตสาหกรรม และระดับองค์กร ทั้งนี้ จากการรายงาน ของ International Institute for Management Development (2003) โดยนักวิชาการหลายท่านสรุปว่าความสามารถในการแข่งขันนอกจากมาจาก ปัจจัยการผลิต 4 ประการ คือ ที่ดิน หุ่น ทรัพยากรธรรมชาติ และแรงงานแล้ว การศึกษานวัตกรรมทางเทคโนโลยี และการเพิ่มองค์ความรู้พิเศษเป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งการลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาของไทยเพียง 0.24% ของผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ (GDP) เท่านั้น ซึ่งต่ำกว่ามาเลเซียและสิงคโปร์มาก โดยความรู้ พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษที่กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติไว้ว่า ความสามารถด้าน ภาษาอังกฤษของเด็กไทยยังอยู่ในระดับต่ำ จากรายงานดัชนีความสามารถด้าน ภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) ปี 2011 ของสถาบันสอน ภาษา Education First (EF) สถาบันสอนภาษาชั้นนำของโลก ซึ่งดัชนีดังกล่าว ทำมาจากการรวบรวมข้อมูลจากประชากรในวัยทำงานกว่า 2 ล้านคนใน 44 ประเทศ ที่ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นภาษาแม่ทั่วโลกโดยวัดจากการทดสอบ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ผลการทดสอบ ปรากฏว่าความสามารถด้าน ภาษาอังกฤษของไทยอยู่ในอันดับที่ 42 จาก 44 ประเทศ จัดอยู่ในกลุ่ม ความสามารถด้านภาษาอังกฤษต่ำมาก (Very Low Proficiency) และหาก เทียบเฉพาะในประเทศเอเชียที่ทำการวิจัย 13 ประเทศ พบว่า ประเทศที่มี ความสามารถด้านภาษาอังกฤษสูงสุด ได้แก่ มาเลเซีย รองลงมา คือ ฮังการี เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ซาอุดีอาระเบีย จีน อินเดีย รัสเซีย อินโดนีเซีย เวียดนาม ไทย คาซัคสถาน ตามลำดับ ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ ความสำคัญของภาษาอังกฤษในระดับที่สูงมาก เด็กๆ ได้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ ขึ้นประถมจนถึงมหาวิทยาลัย ซึ่งมากกว่า 10 ปี แต่ภาษาอังกฤษของเด็กไทยยัง แพ้เวียดนาม

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น สรุปได้ว่า การ เตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนนั้นจะต้อง ได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน ในการขับเคลื่อนและ ยกกระดับทางการศึกษาในการพัฒนาคน เพื่อการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้

อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเตรียมความพร้อมทางด้านทรัพยากรคนให้มีความพร้อมทั้งด้านการศึกษาเกี่ยวกับอาเซียน ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะทางด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ รวมทั้งการศึกษาทางด้านวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อทำความเข้าใจในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในประชาคมอาเซียน

2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Abdul Jabbar Abdullah (2556 : ไม่มีเลขหน้า) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาและการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศมาเลเซีย ในบริบทของข้อมูลทางด้านการศึกษา พบว่า ทรัพยากรมนุษย์หรือการศึกษาได้กลายเป็นประเด็นหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจ เอกสารฉบับนี้ได้กล่าวถึงข้อมูลด้านการศึกษาของมาเลเซีย ข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการรายงานของรัฐบาลในด้านต่างๆ อย่างไรก็ตาม คุณภาพของข้อมูลจะต้องเป็นสิ่งที่ถูกต้องต่อข้อคำถามระหว่างการรายงานอย่างเป็นทางการของรัฐบาล สถิติด้านการศึกษาของประชาชนชาวมาเลเซียเป็นสิ่งที่ต้องทำความเข้าใจมากที่สุด เอกสารชุดนี้ได้ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้านการศึกษาของประเทศด้วยชุดข้อมูลที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายระหว่างประเทศ ชุดข้อมูลดังกล่าวมีความสัมพันธ์อย่างสูงสำหรับข้อมูลด้านการศึกษาในระดับที่สอง และในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทดสอบผลกระทบของชุดข้อมูลที่แตกต่างในด้านการศึกษาและความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น ผลการวิจัย พบว่า ข้อเสนอแนะมีส่วนคล้ายคลึงกันที่ว่า ข้อมูลทางสถิติของการศึกษามีความน่าเชื่อถือ แม้ว่า มีบางประเด็นที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของข้อมูล ผลการศึกษาประกอบด้วยชุดข้อมูล WDI และบาร์โร และลี รวมทั้งได้กล่าวถึงมาตรการของการศึกษา ชุดข้อมูลทั้งหมดได้นำไปสู่การสรุปที่ไม่ต่างกัน คือ การศึกษามีผลต่อมาตรการการศึกษา ความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งกันระหว่างการศึกษา และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ได้เป็นสิ่งที่ค้นพบใหม่ ปัจจัยทั่วไปได้เพิ่มความตั้งใจในสิ่งที่กล่าวถึงต่อประเด็นดังกล่าว ประการแรก การศึกษาอาจไม่มีผลกับสินค้า ประชาชนที่มีความรู้บางส่วนอาจกำลังทำงานในส่วนที่ผิดกฎหมายซึ่งส่งผลต่ออนาคต ประการที่สอง ประชาชนไม่ได้เป็นผลผลิตที่นำไปสู่การเติบโตในระยะสั้น แม้ว่าการศึกษานี้ไม่ใช่ประเด็นใหม่ แต่ก็มีที่น่าสนใจในอนาคต โดยเฉพาะด้านการลงทุนด้านการศึกษาอย่างแท้จริงได้มีผลกระทบในการเติบโตของประเทศมาเลเซีย

Noor Zainab Tunggal (2553) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลำดับการเปลี่ยนแปลงและการตัดสินใจเข้าร่วมในอาเซียนสำหรับประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ มาเลเซีย และประเทศไทย ข้อมูลจากประเทศสหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ที่ได้ปรับประยุกต์ใช้ในการเพิ่มรูปแบบการแลกเปลี่ยนเงินตรา ด้วยอัตราคงที่และบัญชีเดินสะพัด ช่วงเวลาในการศึกษาจากสี่เดือนแรกของปี 2534 สำหรับประเทศอินโดนีเซีย ประเทศไทยและมาเลเซีย 2537 สำหรับประเทศสิงคโปร์ และประเทศฟิลิปปินส์ สำหรับฟิลิปปินส์ ในไตรมาสที่ 3 ในปี 2550 การบูรณาการการทดสอบและโมเดล ARDL สำหรับการบูรณาการร่วมกันให้ประสพผลสำเร็จต่อการศึกษาในครั้งนี้เพื่อยืนยันลำดับของการบูรณาการที่ต่อเนื่องและเพื่อกำหนดความสัมพันธ์ของการหลอมรวมร่วมกันท่ามกลางปัจจัยต่างๆ การศึกษาครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยต่างๆ ได้ถูกหลอมรวมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนโดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .1(0) หรือ .1(1) สำหรับประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ มาเลเซีย และประเทศไทย เมื่อเทียบกับประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศญี่ปุ่น นอกจากนั้น ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศต่างๆ ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ ได้จัดนิทรรศการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการแลกเปลี่ยน และเอกลักษณ์ภายในประเทศของตนเอง ขณะเดียวกัน การศึกษาครั้งนี้ได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ไม่มีความสัมพันธ์ใดระหว่างปัจจัยต่างๆ สำหรับประเทศไทยโดยขาดการคำนึงถึงไม่ว่าจะเป็นประเทศสหรัฐอเมริกาหรือประเทศญี่ปุ่นที่ถูกใช้เป็นฐานในอัตราหมุนเวียน นอกจากนี้ ไม่มีความสัมพันธ์อันใดระหว่างอัตราการแลกเปลี่ยนและฐานของประเทศมาเลเซียเมื่อเทียบกับประเทศสหรัฐอเมริกา และผลสรุปสุดท้ายสำหรับประเทศมาเลเซียเมื่อเทียบกับประเทศญี่ปุ่น ในการศึกษาครั้งนี้ มีปัจจัยบางประการที่สำคัญต่ออัตราการแลกเปลี่ยนในแต่ละประเทศ ดังนั้น ผลการวิจัยโดยภาพรวมเป็นข้อบ่งชี้ที่หลากหลายในทุกประเทศ ท้ายที่สุดแล้ว ข้อค้นพบเชิงประจักษ์ได้แสดงให้เห็นถึงอัตราคงที่ และบัญชีเดินสะพัดเป็นปัจจัยที่สำคัญรวมทั้งการทดสอบการมีส่วนร่วม หรือเรียกอีกนัยหนึ่งว่าแบบจำลองอัตราการแลกเปลี่ยนน่าจะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องต่ออัตราคงที่และบัญชีเดินสะพัดในการประเมินความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ

Nor Azizan Idris, Zarina Zairina Othman และ Rashila Ramli (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของ

มาเลเซีย พบว่า ภาวะความผันผวนของสภาพการเมืองโดยภาพรวมและความต้องการปริมาณที่เพิ่มขึ้นด้านปัจจัยแวดล้อมทางเศรษฐกิจของประชาชนทั่วโลก ได้ถูกเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด แต่เป็นปัญหาระหว่างประเทศร่วมกัน แม้ว่าการขับเคลื่อนพลวัตของโลกจะมีผลกระทบในด้านลบ แต่ก็ได้มีการเตรียมการกระตุ้นเพื่อให้ภาครัฐมีส่วนร่วมกันมากขึ้นในประเทศ ตราบเท่าที่มีการคาดหวังต่อการแก้ปัญหาาร่วมกัน และหลีกเลี่ยงการแทรกแซงจากบุคคลภายนอก ในทฤษฎีการศึกษานี้เป็นประเด็นสำคัญ แนวคิดได้สร้างขึ้นเพื่อมีผลในการเป็นเครื่องมือเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีขึ้นแก่ปรากฏการณ์ระหว่างประเทศที่ได้มีการขับเคลื่อนพลวัตเป็นวงกว้าง ในช่วงแรกของการก่อตั้งแนวคิดต่อความสัมพันธ์ในการทำงานระหว่างประเทศร่วมกัน เช่น การมองตามสภาพจริง และการมองเห็นความจริง ได้มีการมุ่งไปสู่ความมีอิทธิพล ในความสนใจของประชาชนและเครือข่ายระหว่างประเทศ ในปี 2530 ทักษะดังกล่าวได้ถูกท้าทายโดยแนวคิดที่ประกาศใหม่ ที่เรียกว่า การสร้างสังคม ซึ่งได้พยายามสร้างแนวคิดทางเลือกที่มุ่งไปที่แนวคิด ค่านิยม ภาษา ลักษณะเฉพาะ วัฒนธรรม และศาสนา สิ่งสำคัญยิ่งขึ้นไปอีก คือ การพยายามที่จะกำหนดการมาตรฐานนโยบายระหว่างประเทศ การกำหนดคุณลักษณะเฉพาะ และความสนใจของประชาชน เช่น การเปลี่ยนแนวคิดต่อแนวความคิดดังกล่าว ในประเด็นนี้ให้เหตุผลว่ากฎหมายในประเทศเล็กๆ เช่น มาเลเซีย ได้เป็นสมาชิกในสถาบันจากหลายภาคส่วน เช่น อาเซียน ความร่วมมือในกลุ่มอิสลาม และองค์กรสมาชิกอิสลาม และกลุ่มประเทศที่ปกครองตนเอง ให้มีความเข้าใจยิ่งขึ้นในการวิเคราะห์จากทักษะการสร้างสังคมรัฐ การจำลองประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของมาเลเซีย ซึ่งประกอบด้วยลักษณะเฉพาะตัวของมาเลเซียในฐานะรัฐอิสลามได้แปรสถานะเป็นสมาคมที่ขึ้นตรงต่อนโยบายต่างประเทศ และการเกี่ยวโยงในองค์กรความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

Baer, Allyson (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบต่ออาชีพและการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยของประเทศกัมพูชา และเป้าหมายของอาชีพและความคาดหวัง ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาผลกระทบที่มหาวิทยาลัยและการเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยและทรัพยากรทางด้านอาชีพในประชาชนชาวกัมพูชาที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาต่อการวางแผนของนักเรียนในระดับที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา แรงบันดาลใจ และความคาดหวัง ในยุคโลกาภิวัตน์ และในกรณีศึกษาของประเทศกัมพูชา ในการร่วมมือระหว่างองค์กรชาติต่างๆ

เช่นเดียวกับการร่วมมือระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ได้มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นด้วยความต้องการด้านการสื่อสารทางเทคโนโลยีของประชาชน และมีการเปิดการตัวอย่างเป็นทางการ และการติดต่อข้ามพรมแดนระหว่างคนในประเทศต่างๆ และวัฒนธรรม รัฐบาลกัมพูชาจึงมีเป้าประสงค์ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต่ออัตราการพัฒนาที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และความร่วมมือในยุคโลกาภิวัตน์ ความร่วมมือในการการทำงานร่วมกันระหว่างภาคประชาชน การวิจัยขึ้นนี้ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ทรัพยากร ปัจจัยทางเศรษฐกิจเพื่อนบ้าน กลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย และเป้าหมายอาชีพในอนาคต ข้อมูลจากการวิจัยของนักเรียนที่ศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา จำนวน 210 คน จากโรงเรียนจำนวน 3 แห่ง ในเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา ได้รับการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจในครัวเรือน ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ การเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรในการประกอบอาชีพ และทัศนคติของนักเรียนและความคาดหวังต่อการศึกษาในอนาคตและอาชีพที่ต้องการในประเด็นทั้งหมดที่กล่าวมานั้น การใช้ทรัพยากรในการเตรียมพร้อมสู่อาชีพและมหาวิทยาลัยมีความสำคัญน้อยกว่าสถานะทางเศรษฐกิจของเพื่อนบ้านต่อแผนดำเนินการและความคาดหวังของนักเรียน ผลการวิจัยได้สรุปด้วยข้ออภิปรายที่ว่าด้วยการทำความเข้าใจมากขึ้นในประเด็นโรงเรียนสู่การทำงานของเยาวชนกัมพูชาในบริบทของการเตรียมความพร้อมด้านอาชีพและทรัพยากรของมหาวิทยาลัย

Chandra, Alexander Christian (2547) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับชาตินิยม และการจัดการการมีส่วนร่วมในเขตแดน กรณีศึกษาของประเทศอินโดนีเซีย และเขตการค้าเสรีอาเซียน การศึกษานี้วิเคราะห์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชาตินิยมของอินโดนีเซียและการใช้พื้นที่ร่วมกันในอาเซียนด้วยหลักฐานอ้างอิงที่ชี้เฉพาะต่อข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (อาฟต้า) แต่เดิมนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาตินิยมและกลุ่มอนุรักษ์ดินแดนมีลักษณะขัดแย้งต่อกัน อย่างไรก็ตาม มีการทำทนายกรณีข้อขัดแย้งที่วากกลุ่มชาตินิยม และกลุ่มอนุรักษ์ดินแดนไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้ และข้อขัดแย้งดังกล่าวได้แสดงให้เห็นถึงแนวความคิดทางสังคมสองแนวคิดที่สะท้อนให้เห็นในแง่ของสัญลักษณ์ความสัมพันธ์ของแต่ละฝ่าย ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองกลุ่มสามารถเป็น

ประเด็นขัดแย้งหรือเป็นประเด็นร่วมกัน แต่บางครั้งสามารถส่งเสริมร่วมกันได้ ดังนั้น กลุ่มชาตินิยมในปัจจุบันจึงไม่จำเป็นต้องขัดแย้งต่อเหตุการณ์ค้าเสรี และการจำกัดพื้นที่ทางเศรษฐกิจจากรัฐอื่น ในปี 2535 สมาชิกของกลุ่มอาเซียนได้ตกลงร่วมกันในด้านเศรษฐกิจผ่านข้อมูลของอาฟต้า ในข้อปฏิบัติ ข้อตกลงร่วมกันนี้ได้ถูกตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มการแข่งขันระหว่างชาติของอุตสาหกรรมในกลุ่มอาเซียน และเพื่อให้พื้นที่ในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเขตพื้นที่ที่มีความน่าสนใจในการลงทุน การวิจัยชิ้นนี้ได้ชี้ให้เห็นว่าทัศนคติร่วมสมัยของชาวอินโดนีเซียต่อข้อตกลงการค้าร่วมกัน ระหว่างการลงทุนข้อตกลงทางการค้าร่วมกันนี้ กลุ่มผู้ไม่เห็นด้วยจำนวนหนึ่งได้แสดงความประสงค์ผ่านนักแสดงชายชาวอินโดนีเซียด้วยในนักการเมืองชาวอินโดนีเซียในช่วงดำรงตำแหน่งด้านนโยบายกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ กองทัพ และสมาชิกจำนวนหนึ่งของกลุ่มปัญญาชน มวลประชาชนของกลุ่มประชาธิปไตยได้เปิดเผยถึงวิกฤติทางเศรษฐกิจในปี 2540 ได้อนุญาตให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ แม้ว่า นักการเมืองอินโดนีเซียมีฐานะร่ำรวยให้การสนับสนุนกิจกรรมของอาฟต้า ชาวอินโดนีเซียกดดันกลุ่มสมาชิก โดยเฉพาะกลุ่มที่ไม่ใช่รัฐบาล กลุ่มอิสระชน และกลุ่มเพื่อสังคม ได้แสดงให้เห็นถึงความสงสัยของเขเอง อย่างไรก็ตาม ข้อสงสัยเกี่ยวกับอาฟต้า ไม่ใช่บทสรุปของการเพิ่มขึ้นของแนวคิดสังคมนิยมในประเทศอินโดนีเซีย แต่ได้สะท้อนให้เห็นถึงการขาดแคลนข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมต่อกลุ่มเหล่านี้

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของต่างประเทศ พอสรุปได้ว่า โดยภาพรวมต่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน ส่วนใหญ่ได้ให้ความสนใจในด้านเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนไม่ว่าจะเป็นแนวคิดที่มีทั้งเห็นด้วย สนับสนุน หรือมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน นอกจากนี้ ยังหมายรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนที่จะต้องเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ และทักษะที่จำเป็นและสอดคล้องกับสถานการณ์ เช่น ทักษะด้านเทคโนโลยี ทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ฯลฯ ซึ่งสิ่งสำคัญในการปรับตัวเข้าสู่สถานการณ์ดังกล่าว คือ องค์ความรู้ และข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ในการนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับเปลี่ยนแนวคิดเพื่อการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มภาคภูมิ

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ประชากรเป็นข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 รวมทั้งสิ้นจำนวน 2,857 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร 256 คน และเป็นครู จำนวน 2,601 คน (ที่มา : <http://www.ubon5.go.th/ubn5/index.php> วันที่ 9 เมษายน 2557)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวนทั้งสิ้น 496 คน จาก 256 โรงเรียน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 155 คน และครู 341 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie And Morgan (1970 : 607-610, อ้างถึงใน บุญธรรม จิตตอนันต์ 2540 : 72) ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratify random sampling) โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นชั้นภูมิในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ซึ่งผู้วิจัยสร้างพัฒนาเครื่องมือโดยอาศัยแนวคิดหลักสำหรับการวิจัยแล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในข้อ 1 เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยมีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือในระดับ .978 และเครื่องมือนี้ได้พัฒนาจากแบบประเมินผลการดำเนินงาน จากหนังสือ แนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2555:17) แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นรายการคำถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ตามกรอบการพัฒนาของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการใน 3 ด้าน จำนวน 70 ข้อ ดังนี้

1. คุณภาพผู้เรียน (29 ข้อ) แบ่งเป็น
 - 1.1 ด้านความรู้ (9 ข้อ)
 - 1.2 ด้านทักษะ / กระบวนการ (10 ข้อ)
 - 1.3 ด้านเจตคติ (10 ข้อ)
2. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (20 ข้อ) ได้แก่
 - 2.1 คุณภาพวิชาการ (10 ข้อ)
 - 2.2 คุณภาพครู (10 ข้อ)
3. ด้านการบริหารจัดการ (20 ข้อ) ได้แก่
 - 3.1 ด้านคุณภาพของผู้บริหารและครู (8 ข้อ)
 - 3.2 ด้านการส่งเสริมสนับสนุน (12 ข้อ)

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ ซึ่งถามปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

การดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือ แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบตามกรอบแนวคิดตามหลักการวิจัยแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย (1) ดร.ฤกษ์ชัย พลศรี ตำแหน่งผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษโรงเรียนชุมชนบ้านหนองสะโน สังกัด สพป. อบ. 5 (2) นางอำพา ประทุมชัย ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัด สพป. อบ.5 (3) นางสาววัชรกร ตระการไทย ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัด สพป.อบ.5 (4) รศ.ดร.จิณณวัตร ปะโคทั้ง ตำแหน่ง ประธานกรรมการหลักสูตรบริหารการศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี และ (5) ดร.พงษ์ธร สิงห์พันธ์ ตำแหน่ง กรรมการและเลขานุการหลักสูตรบริหารการศึกษ

ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ตรวจสอบแล้วนำกลับมาแก้ไข ปรับปรุง โดยใช้เกณฑ์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะตรงกัน 4 ใน 5

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้งหนึ่งโดยใช้เกณฑ์ตามข้อ 1

3. นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแบบสอบถามร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในข้อ 1 เพื่อทดสอบคุณภาพ ความเชื่อมั่นโดยวิธีทดสอบแบบค่าสัมประสิทธิ์ Alpha ของ Cronbach แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่า สัมประสิทธิ์ Alpha โดยใช้สูตรคำนวณ ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

4. เกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .977 ถึง .978 ผลการทดลองปรากฏว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า .80 ซึ่งแบบสอบถามสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้ จากนั้นนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากรในข้อที่ 1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม จำนวน 496 ชุด ด้วยการจัดส่งด้วยตนเอง และให้จัดส่งกลับในกล่องแบบตอบรับแบบสอบถาม ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยกำหนดระยะเวลาในการนัดหมายจัดส่งแบบสอบถามกลับ 3 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม ถึง กันยายน พ.ศ. 2557 โดยแต่ละโรงเรียนจัดเก็บและรวบรวม เมื่อเสร็จสิ้นและครบตามระยะเวลาที่กำหนด แต่ละโรงเรียนได้จัดส่งแบบสอบถามกลับมายังกล่องแบบตอบรับแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 496 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และเป็นแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบอย่างสมบูรณ์ จำนวน 496 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 รายละเอียด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากการดำเนินงานมาทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจทาน และพิจารณารายละเอียดรายข้อและรายด้าน แล้วนำผลมาคำนวณด้วยสูตรของ Rovinelli และ Hambleton (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 63 – 65) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่าง
รายการคำถามกับนิยาม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็น
ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

หากดัชนีที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .5 แสดงให้เห็นว่ารายการข้อคำถามนั้นวัด หรือ เป็นตัวแทนตามนิยามเชิงปฏิบัติการ / ตัวชี้วัดของข้อนั้นได้ หากดัชนีที่คำนวณได้น้อยกว่า .5 แสดงว่ารายการข้อคำถามนั้นไม่วัดหรือไม่เป็นตัวแทนตามนิยามเชิงปฏิบัติการ / ตัวชี้วัดของข้อนั้น

1.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 99) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ช่วยในการคำนวณ มีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

K แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.2 การแปลผลค่าเฉลี่ย ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แปลความว่า อยู่ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลความว่า อยู่ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 แปลความว่า อยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลความว่า อยู่ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลความว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด
 (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 102 – 103)

2.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาศาสนศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามเพศตำแหน่ง ใช้สถิติการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย t การคำนวณ ซึ่งผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ช่วยในการคำนวณเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม มีสูตร ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

t	แทน	ค่าสถิติที่จะเปรียบเทียบกับค่าวิกฤต
$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่ 1
$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่ 2
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
n_1	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
n_2	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

2.4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน ในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Analysis of Variance) One way ANOVA (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 119) การคำนวณ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window ช่วยในการคำนวณ เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มขึ้นไป มีสูตร ดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F แทน ค่าที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ F (F – distribution)

MS b แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS w แทน ค่าประมาณความแปรปรวนภายในกลุ่ม

หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe' ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เป็นเครื่องมือช่วยในการคำนวณ

3. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียงผสมกับตาราง

4. สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

4. ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ผลจากการศึกษา การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 พบว่า

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกเป็นรายด้านและภาพรวม

	รายการ	$\bar{x}$	s	ระดับความคิดเห็น
1	คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้	3.30	.77	ปานกลาง
2	คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะ/	3.55	.74	มาก
3	กระบวนการ	3.66	.84	มาก
4	คุณภาพผู้เรียนด้านเจตคติ	3.65	.75	มาก
	หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้าน			
5	คุณภาพวิชาการ	3.50	.81	ปานกลาง
	หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้าน			
6	คุณภาพครู	3.69	.75	มาก
	การบริหารจัดการด้านคุณภาพของ			
7	ผู้บริหารและครู	3.83	.84	มาก
	การบริหารจัดการด้านการส่งเสริม			
	สนับสนุน			

1.จากตารางที่ 4.1 พบว่าข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.59$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน($\bar{x}=3.83$) รองลงมา คือ การบริหารจัดการด้านคุณภาพของผู้บริหารและครู ($\bar{x}=3.69$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้($\bar{x}=3.30$) ดังนี้

1.1 คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.30$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสาร / ศึกษาแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน ($\bar{x}=3.67$) รองลงมา คือ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ($\bar{x}=3.54$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารขั้นพื้นฐาน และแสวงหาความรู้จากการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียนได้ ($\bar{x}=2.93$)

1.2 คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะ/กระบวนการ พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.55$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนเห็นคุณค่าในความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน และเมื่อเห็นปัญหาสังคม จะลงมือทำเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง ($\bar{x}=3.84$) รองลงมา คือ ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($\bar{x}=3.80$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้านอย่างน้อย 1 ภาษา) ($\bar{x}=2.95$)

1.3 คุณภาพผู้เรียนด้านเจตคติ พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.66$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและอาเซียน ($\bar{x}=3.92$) รองลงมา คือ ผู้เรียนมีวิถีชีวิตประชาธิปไตย และยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล ($\bar{x}=3.87$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศเพื่อนบ้านเพื่อการสื่อสารในกลุ่มประเทศอาเซียน ($\bar{x}=3.42$)

1.4 หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพวิชาการ พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.65$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมให้มีการจัดห้อง / มุมอาเซียน ให้เป็นแหล่งสืบค้น / เรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน ($\bar{x}=3.83$) รองลงมา คือ จัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน และนำเสนอ

นวัตกรรม เทคโนโลยี และ ICT มาปรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ($x=3.77$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ วิจัย และพัฒนาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน และนำผลที่ได้ไปพัฒนาการดำเนินกิจกรรม ($x=3.22$)

1.5 หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพครู พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($x=3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน และแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาเอื้อต่อการเรียนรู้ ($x=3.74$) รองลงมา คือ วางแผน / ออกแบบการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน ($x=3.55$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ วิจัย และพัฒนาการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน ($x=3.30$)

1.6 การบริหารจัดการด้านคุณภาพของผู้บริหารและครู พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($x=3.69$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหาร/ครูส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน ($x=3.81$) รองลงมา คือ ผู้บริหาร / ครูมีความสามารถในการประสานภาคีเครือข่าย เพื่อการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ($x=3.78$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหาร / ครูมีความสามารถในการนำการวิจัย พัฒนาการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน และมีการติดตาม และประเมินผลวิจัยของครูได้ ($x=3.53$)

1.7 การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ($x=3.83$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดห้อง / มุมอาเซียนศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้ และมีแหล่งสืบค้นข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างมีคุณภาพ ($x=4.03$) รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมแนวทางในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนตามกรอบนโยบาย สพฐ. สพท. ภาคีเครือข่าย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

($\bar{x}=3.88$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดตั้งสมาคม/ชมรม/กลุ่ม ครูประชาคมอาเซียนในระดับสถานศึกษา เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินงานร่วมกัน ($\bar{x}=3.69$)

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทอาเซียน โดยจำแนกตาม เพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

ตารางที่ 4.2 แสดงเปรียบเทียบความคิดเห็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยจำแนกตามเพศ

การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5	ชาย		หญิง		t
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้	3.24	.78	3.36	.77	-1.67
2. คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะ/กระบวนการ	3.53	.69	3.58	.77	-.78
3. คุณภาพผู้เรียนด้านเจตคติ	3.68	.81	3.64	.86	.46
4. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพวิชาการ	3.59	.75	3.71	.75	-1.70
5. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพครู	3.44	.80	3.56	.81	-1.81
6. การบริหารจัดการด้านคุณภาพของผู้บริหารและครู	3.61	.84	3.39	.82	-1.94
7. การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน	3.73	.84	3.92	.82	-2.63

2.1 จากตารางที่ 4.2 พบว่า ข้าราชการครูที่มีเพศต่างกัน ตำแหน่งต่างกัน และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สำหรับข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันเมื่อพิจารณารายคู่ในแต่ละด้านพบว่า แต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.3 แสดงเปรียบเทียบความคิดเห็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยจำแนกตามตำแหน่ง

การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		t
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้	3.28	.79	3.31	.76	-.44
2. คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะ/กระบวนการ	4.00	.71	3.53	.74	.99
3. คุณภาพผู้เรียนด้านเจตคติ	3.73	.79	3.63	.86	1.17
4. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพวิชาการ	3.71	.68	3.62	.77	1.37
5. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพครู	3.58	.71	3.46	.84	1.49
6. การบริหารจัดการด้านคุณภาพของผู้บริหารและครู	3.72	.73	3.67	.86	.60
7. การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน	3.81	.81	3.83	.84	-.33

2.3 จากตารางที่ 4.3 พบว่า ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมของตำแหน่งผู้อำนวยการ และครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4 แสดงเปรียบเทียบความคิดเห็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้	2.40	.00	3.16	.78	3.40	.74	20.82*
2. คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะ/กระบวนการ	3.00	.00	3.36	.75	3.67	.71	16.62*
3. คุณภาพผู้เรียนด้านเจตคติ	2.70	.00	3.41	.89	3.81	.77	26.11*
4. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพวิชาการ	2.30	.00	3.51	.73	3.77	.69	40.84*
5. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพครู	2.00	.00	3.37	.82	3.62	.73	37.96*
6. การบริหารจัดการด้านคุณภาพของผู้บริหารและครู	2.00	.00	3.63	.87	4.45	.73	40.58*
7. การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน	2.25	.00	3.83	.86	3.88	.77	29.33*

ตารางที่ 4.4 แสดงเปรียบเทียบความคิดเห็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s	
คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้	2.40	.00	3.16	.78	3.40	.74	20.82*
คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะ/กระบวนการ	3.00	.00	3.36	.75	3.67	.71	16.62*
คุณภาพผู้เรียนด้านเจตคติ	2.70	.00	3.41	.89	3.81	.77	26.11*
หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้าน	2.30	.00	3.51	.73	3.77	.69	40.84*
คุณภาพวิชาการ							
หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้าน	2.00	.00	3.37	.82	3.62	.73	37.96*
คุณภาพครู							
การบริหารจัดการด้านคุณภาพของ	2.00	.00	3.63	.87	4.45	.73	40.58*
ผู้บริหารและครู							
การบริหารจัดการด้านการส่งเสริม	2.25	.00	3.83	.86	3.88	.77	29.33*
สนับสนุน							

2.4 จากตารางที่ 4.4 พบว่า ข้าราชการครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านของระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายคู่ในแต่ละด้าน พบว่า แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.5 แสดงเปรียบเทียบความคิดเห็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยจำแนกตามประสบการณ์

การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5	น้อยกว่า 10 ปี		10-20 ปี		มากกว่า 20 ปี		t
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s	
1. คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้	3.25	.70	3.30	.82	3.34	.76	2.45
2. คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะ/กระบวนการ	3.46	.65	3.54	.78	3.65	.71	4.06
3. คุณภาพผู้เรียนด้านเจตคติ	3.62	.72	3.58	.95	3.78	.75	3.76
4. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพวิชาการ	3.54	.73	3.64	.79	3.76	.66	5.46
5. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพครู	3.46	.77	3.48	.84	3.56	.78	1.77
6. การบริหารจัดการด้านคุณภาพของผู้บริหารและครู	3.71	.89	3.62	.84	3.75	.74	2.25
7. การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน	3.97	.87	3.77	.82	3.77	.79	3.56

2.4 จากตารางที่ 4.5 พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านของระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบความคิดเห็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5	เล็ก		กลาง		ใหญ่		t
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้	3.37	.77	3.24	.76	3.25	.76	4.01
2. คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะ/กระบวนการ	3.69	.69	3.45	.74	3.47	.69	7.69*
3. คุณภาพผู้เรียนด้านเจตคติ	3.77	.79	3.58	.85	3.54	.87	5.70
4. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพวิชาการ	3.71	.66	3.59	.78	3.62	.73	3.11
5. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพครู	3.62	.64	3.07	.79	3.41	.93	5.35
6. การบริหารจัดการด้านคุณภาพของผู้บริหารและครู	3.76	.75	3.26	.73	3.64	.93	2.59
7. การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน	3.83	.81	3.48	.81	3.88	.90	.93

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 จากตารางที่ 4.6 พบว่า ข้าราชการครูที่ประจำในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายคู่ในแต่ละด้าน พบว่า คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะ/กระบวนการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนรายคู่ด้านอื่นไม่แตกต่าง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ การศึกษาการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 มีดังนี้

ด้านคุณภาพผู้เรียน

มีข้อเสนอแนะให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการสืบค้นโดยใช้เทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ ควรมีการจัดกิจกรรมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากนักเรียนยังมีความพร้อมในเรื่องดังกล่าวน้อย ยังต้องได้รับการพัฒนาในเรื่องของอาเซียนด้วยการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้ และเห็นความสำคัญของประเทศอาเซียน นอกจากนี้ ผู้เรียนยังต้องได้รับการพัฒนาในด้านภาษาอังกฤษ อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาขาดแคลนครูในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ผู้เรียนยังขาดการเล็งเห็นความสำคัญในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนผลได้/ผลเสียในการเป็นผู้นำในอาเซียน ควรมีสื่อสนับสนุนจาก สพฐ. ให้กับโรงเรียนมากขึ้น ควรเน้นการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ และมีแนวทางที่ชัดเจน ต่อเนื่องในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ทางด้านภาษา เช่น ป.2 สามารถอ่านหนังสือพิมพ์ได้ ส่วน ป.4 สามารถอ่านข่าวภาษาอังกฤษได้ เน้นการใช้เทคโนโลยี และภาษาของประเทศสมาชิกเพื่อนบ้านอาเซียน มีเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 3 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาประเทศเพื่อนบ้าน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรักและภาคภูมิใจในความเป็นไทย

ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

มีข้อเสนอแนะให้มีการวางแผน วิเคราะห์ปัญหา ออกแบบการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ สรุป-ประเมินผล ในการจัดการเรียนรู้ครบตามขั้นตอน และกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรมีการสอดแทรกเรื่องอาเซียนในทุกกลุ่มสาระ และเนื่องจากบุคลากรในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมไม่เพียงพอในการเปิดรายวิชาเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาเซียน โดยอาจให้เนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ และมีการบูรณาการในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งมีการปรับปรุงหลักสูตรให้มีกลุ่มสาระการเรียนรู้ลดลง และเน้นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มากขึ้น มีการนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ควรมีการจัดหลักสูตร

จาก สพฐ. ให้กับสถานศึกษา เน้นคุณภาพของการจัดการศึกษา ให้มีความเป็นเลิศสู่สากล และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ และเน้นความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ มีการประกวดกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการหรือจ้างวิทยากรที่มีความรู้มาให้ความรู้ในสถานศึกษา ควรมีการปรับหลักสูตรให้มีขนาดที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน มีความครอบคลุม นำไปใช้ได้จริง

ด้านการบริหารจัดการ

มีข้อเสนอแนะให้มีการประชุมวางแผน พัฒนาทั้งบุคลากรโดยจัดการพัฒนาด้านหลักสูตร และการเตรียมความพร้อม มีการส่งเสริมให้มีการอบรมพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง มีการนิเทศ ติดตาม และรายงานต่อผู้บังคับบัญชาอย่างสม่ำเสมอ ควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียน มีการประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการใช้ภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ในกิจกรรมหน้าเสาธง ซึ่งเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการจัดอบรมภาษาต่างประเทศแก่คณะครู เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ ควรส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้มีการจัดให้มีมุม/ห้องอาเซียน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับผู้เรียน รวมทั้งการจัดให้มีอุปกรณ์ในการสืบค้น เช่น คอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต โดยมีครูประจำห้องคอยให้คำแนะนำ รวมทั้งจัดให้มีกิจกรรมเสียนตามสายในช่วงเวลาพักกลางวันหลังจากรับประทานอาหาร เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และเรื่องอื่นๆ ที่ผู้เรียนควรจะรู้ และควรจัดให้มีครูชาวต่างชาติให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ให้กับผู้เรียนโดยตรงทุกสัปดาห์ และมีการพัฒนาด้านการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ครูและบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการคิด การเรียน การสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียนมีความสุข เพื่อจะได้ยกระดับผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้น มีการจัดระบบการเรียนรู้ แผน และสื่อการเรียนรู้ให้มีความพร้อมมากขึ้นสำหรับครู และทุกหน่วยงาน มีการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมทั้งอาจมีการประชุมสัมมนาสังเคราะห์รวมกลุ่มในประเทศกลุ่มอาเซียน และปลูกฝังค่านิยมระหว่างกันด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทั้งนี้ ผู้บริหารควรตระหนักถึงความสำคัญในการวางแผนในการดำเนินงานว่าครู และนักเรียนจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่คาดหวังไว้ได้อย่างไร และแนวคิดในการให้ความสำคัญตามลำดับขั้น และวิวุฒิ ของ

สังคมไทยอาจเป็นอุปสรรคประการหนึ่งในการเรียนรู้และรับแนวคิดใหม่ๆ ไปปรับใช้ในการดำเนินงาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปราย ดังนี้

1. ข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน ($\bar{x} = 3.83$) รองลงมา คือ การบริหารจัดการด้านคุณภาพของผู้บริหาร และครู ($\bar{x} = 3.69$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ($\bar{x} = 3.30$) ซึ่งมีความคิดเห็นต่อภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.30$) โดยเห็นว่า ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสาร / ศึกษาแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ในขณะที่ผู้เรียนยังมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารขั้นพื้นฐาน และแสวงหาความรู้จากการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียนได้ในระดับที่ไม่สูงนัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการจัดอันดับ เมื่อปี พ.ศ. 2550 จากข้อมูลของสำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2555 :18-19) ได้กล่าวถึงการศึกษาข้อมูลต่างๆ ของประเทศสมาชิกอาเซียน พบว่า ประชากรในประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถใช้ภาษาที่สอง คือ ภาษาอังกฤษ และภาษาที่สาม คือ ภาษาประเทศสมาชิกอาเซียนได้ดี มีการบรรจุการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเพิ่มเติมในหลักสูตรการศึกษา และมีการเรียนรู้อย่างจริงจัง เช่น กัมพูชา ลาว เวียดนาม เป็นต้น ซึ่งประชากรของประเทศดังกล่าว สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยได้ ในขณะที่ผู้เรียนของประเทศไทย ไม่สามารถสื่อสารภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนเหล่านั้นได้ และจากการอ้างถึงเอกสารสมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล พ.ศ. 2552 ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 53-54 พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Proficiency) โดย IMD นำคะแนนเฉลี่ยจากการสอบ

TOEFL จากผลการจัดอันดับ พ.ศ. 2550 ปรากฏว่า ประเทศไทยยังด้อยด้านภาษาอังกฤษ โดยได้คะแนนเฉลี่ยเพียง 72 จากคะแนนเต็ม 120 เท่ากับไต้หวัน ทั้งนี้ ประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนล้วนแล้วแต่ได้คะแนนเฉลี่ยสูง และอันดับดีกว่าประเทศไทยมาก ที่โดดเด่นที่สุด คือ ประเทศสิงคโปร์ และสิ่งที่เห็นได้ชัด คือ การสื่อสาร

ในด้านคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะ/กระบวนการ พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.55$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนเห็นคุณค่าในความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน และเมื่อเห็นปัญหาสังคม จะลงมือทำเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง ($\bar{x}=3.89$) รองลงมา คือ ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($\bar{x}=3.80$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้านอย่างน้อย 1 ภาษา) ($\bar{x}=2.95$) ซึ่งสอดคล้องกับสมใจ กงเดิม (2555 : บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า ความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาจาก 5 คณะ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีเกษตร จำนวน 1,540 คน ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านความรู้ และด้านทักษะกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างของนักศึกษาในแต่ละคณะมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า นักศึกษาต่างคณะกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะและกระบวนการ ด้านเจตคติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านคุณภาพผู้เรียนด้านเจตคติ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.66$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนมี

ความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและอาเซียน ($\bar{x}=3.92$) รองลงมา คือ ผู้เรียนมีวิถีชีวิตประชาธิปไตย และยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล ($\bar{x}=3.87$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศเพื่อนบ้านเพื่อการสื่อสารในกลุ่มประเทศอาเซียน ($\bar{x}=3.42$) ซึ่งข้อมูลในประเด็นดังกล่าวได้สอดคล้องกับข้อมูลของสำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2555 :18-19) จากผลการสำรวจทัศนคติและความตระหนักรู้เพื่อก้าวไปสู่ “อาเซียน” ของนักศึกษา จำนวน 2,170 จากมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศสมาชิกอาเซียน พบว่า คนไทยเข้าใจและตื่นตัวในการก้าวเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในอันดับท้ายๆ ของประเทศ ซึ่งการศึกษาถือได้กับการเป็นธงนำการขับเคลื่อนสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และกลไกความร่วมมือด้านการศึกษา จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นพื้นฐานในการนำอาเซียนบรรลุสู่ประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยการศึกษาการเตรียมความพร้อมการผลิตกำลังคนสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และเปิดเสรีการค้าบริการด้านอุดมศึกษาของ รศ.ดร.นันทนา คชเสนี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการบริหารเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (หทัยรัตน์ ดีประเสริฐ 2554 : 10) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน ซึ่งสำรวจจากนักศึกษา จำนวน 2,170 คน จากมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศสมาชิกอาเซียน ระบุว่า ประเทศไทยมีความรู้เกี่ยวกับอาเซียนอยู่ในอันดับสุดท้าย ซึ่งจำเป็นต้องเร่งด่วนในการขยายการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในปี 2558 ที่ประเทศไทยจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพวิชาการ ในความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.65$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมให้มีการจัดห้อง / มุมอาเซียน ให้เป็นแหล่งสืบค้น / เรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน ($\bar{x}=3.83$) รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน และนำเสนอ นวัตกรรม เทคโนโลยี และ ICT มาปรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x}=3.77$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ วิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน และนำผลที่ได้ไปพัฒนาการดำเนินกิจกรรม ($\bar{x}=3.22$) ซึ่งสรุปคือ ปาเย (มปป. : 6) ได้กล่าวถึง

ขอช่วยและแนวทางพัฒนาการศึกษารองรับ ASEAN โดยการเตรียมการและสร้างความพร้อมทางด้านการศึกษา เพื่อรองรับความเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญยิ่งในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ของคนในชาติให้ก้าวหน้าเปลี่ยนแปลง และสามารถปรับตัวให้ทันกับสังคมอาเซียนได้อย่างมีคุณภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินชีวิต ซึ่งจะต้องมีกรอบแนวคิด และแนวปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องที่ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษาโดยจะต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อก้าวสู่ ASEAN มีการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างทุนทางปัญญาของชาติ พัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อก้าวสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับโลก ระดมกำลังเพื่อพัฒนาระบบเครือข่ายการวิจัยแห่งชาติเพื่อสร้างทุนทางปัญญา และนวัตกรรม จัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศเพื่อการวิจัยของชาติ

ด้านการบริหารจัดการด้านคุณภาพของผู้บริหารและครู จากความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.69$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหาร/ครูส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน ($\bar{x}=3.81$) รองลงมา คือ ผู้บริหาร / ครูมีความสามารถในการประสานภาคีเครือข่าย เพื่อดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{x}=3.78$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหาร / ครูมีความสามารถในการนำการวิจัย พัฒนาการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน และมีการติดตาม และประเมินผลวิจัยของครูได้ ($\bar{x}=3.53$)

และด้านการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน ในความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.83$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดห้อง / มุมอาเซียนศึกษา เป็นแหล่งเรียนรู้ และมีแหล่งสืบค้นข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างมีคุณภาพ ($\bar{x}=4.03$) รวมทั้ง ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมแนวทางในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนตามกรอบนโยบาย สพฐ. สพท. ภาคีเครือข่าย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x}=3.88$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ

ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดตั้งสมาคม/ชมรม/กลุ่ม ครูประชาคมอาเซียนในระดับสถานศึกษา เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินงานร่วมกัน ($\bar{x} = 3.69$) ซึ่งสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (มปป.) ได้ให้แนวทางในการบริหารจัดการการเรียนรู้สู่อาเซียนสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินกิจกรรมสอดรับประสานกัน เช่น ผู้บริหารและครูจะต้องมีการส่งเสริมและสนับสนุนในเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักเรียนทั้งด้านการจัดทำหลักสูตร สื่อการสอน จัดสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ในการสืบค้นข้อมูลที่นักเรียนต้องการ และมีการประสานความร่วมมือไปยังชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน และในการดำเนินงานจะต้องมีการนิเทศ ติดตาม เพื่อสรุปและประเมินผลการดำเนินกิจกรรม เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไป

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยจำแนกตาม เพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา พบว่า

2.1 ข้าราชการครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมในเพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับมาก($\bar{x} = 3.54$) และ($\bar{x} = 3.59$) ตามลำดับ และมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเพศชายและเพศหญิง คือ การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน($\bar{x} = 3.73$) และ($\bar{x} = 3.92$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในเพศชายและหญิง คือ คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้($\bar{x} = 3.24$) และ($\bar{x} = 3.36$) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสถาบันวิจัยของสำนักพิมพ์ตำรา Pearson (อาเซียนกับการศึกษาไทย อยู่อันดับ 8 ของอาเซียน ม.ป.ป. : ไม่มีเลขหน้า) ได้กล่าวถึงการจัดอันดับอาเซียนกับการศึกษาไทย ถือว่าอยู่ในกลุ่มสุดท้าย เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำที่สุด ซึ่งผลสรุปจากการวิจัยปรากฏว่า เงินทุนไม่ใช่ปัจจัยที่สำคัญที่สุด และการที่ครูอาจารย์มีเงินเดือนสูง ไม่ได้หมายความว่ามีความสามารถทางการสอนสูงตามไปด้วย สำหรับ 2-3 ปีที่ผ่านมา ได้มีการผลักดันเงินเดือนครู ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่

จะต้องเน้นให้มีประสิทธิภาพในการสอนควบคู่ไปด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของครูทั้งเพศชายและเพศหญิงที่เห็นว่าคุณภาพของผู้เรียนด้านความรู้จะต้องได้รับการพัฒนา และส่งเสริม ทั้งนี้ก็จะสัมพันธ์กับกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีประสิทธิภาพเช่นกัน

2.2 ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็น โดยภาพรวมของตำแหน่งผู้อำนวยการ และครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.69$) และ ($\bar{x}=3.57$) ตามลำดับ และมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในตำแหน่งผู้อำนวยการ คือ คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะ/กระบวนการ ($\bar{x}=4.00$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในตำแหน่งครูผู้สอน คือ การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน ($\bar{x}=3.83$) สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในตำแหน่งผู้อำนวยการและครูผู้สอนเห็นตรงกัน คือ คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ($\bar{x}=3.28$) และ ($\bar{x}=3.31$) ตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยยนต์ เสรีเรืองยุทธ (2556 : บทคัดย่อ) เรื่อง การบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประชานิเวศน์ สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้ การวิจัยดังกล่าว เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนประชานิเวศน์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียนประชานิเวศน์ สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 78 คน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคม ภาพรวมมีการปฏิบัติงานในการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง มีการปฏิบัติในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ ด้านที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านที่ 4 ด้านกิจกรรมส่งเสริมในโรงเรียน และมีการปฏิบัติงานในการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านที่ 3 ด้านกิจกรรมสัมพันธ์ชุมชน พบว่า รายการที่มีอันดับค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดด้านต่างๆ เรียงตามลำดับต่อไปนี้ 1. จัดตั้งชมรมประชาคมอาเซียนในสถานศึกษา 2. จัดการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนโดยการจัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติม 3. แต่งตั้งผู้แทนจากชุมชน ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินงานสู่ประชาคมอาเซียน 4. จัดค่ายภาษาอังกฤษให้นักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

2.3 ข้าราชการครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านของระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายคู่ในแต่ละด้าน พบว่า แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สำหรับระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะ / กระบวนการและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2 ด้าน คือ หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพครู และการบริหารจัดการด้านคุณภาพผู้บริหารและครู ($\bar{x}=2.00$) โดยภาพรวมของระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีอยู่ในระดับน้อย ($-x=3.37$) สำหรับปริญญาตรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน ($-x=3.83$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ($-x=3.16$) สำหรับสูงกว่าปริญญาตรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($-x=3.80$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การบริหารจัดการด้านคุณภาพของผู้บริหารและครู ($-x=4.45$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ($-x=3.40$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมใจ กงเติม (2555 : บทคัดย่อ) ที่วิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า ความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาจาก 5 คณะ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีเกษตร จำนวน 1,540 คน ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความรู้ และด้านทักษะกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างของนักศึกษาในแต่ละคณะมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า นักศึกษาต่างคณะกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะและกระบวนการ ด้านเจตคติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านของระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายคู่ในแต่ละด้าน พบว่า แต่ละด้านไม่แตกต่างกันสำหรับกลุ่มประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน

($\bar{x} = 3.97$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ($\bar{x} = 3.25$) ภาพรวมของกลุ่มประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$) สำหรับกลุ่มประสบการณ์ 10-20 ปี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน ($\bar{x} = 3.77$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ($\bar{x} = 3.30$) สำหรับกลุ่มประสบการณ์มากกว่า 20 ปี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คุณภาพผู้เรียนด้านเจตคติ ($\bar{x} = 3.78$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ($\bar{x} = 3.34$)

สอดคล้องกับงานวิจัยของสมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา รวบรวมเอกสาร และวิจัย เรื่อง แผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาประเทศไทยก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ค.ศ. 2015 พบว่า ทั้งหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน รวมทั้งประชาชนทั่วไป ส่วนใหญ่ยังขาดการรับรู้ในเรื่องการรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งหัวใจหลักของแผนยุทธศาสตร์ชาติที่มุ่งเน้นการสร้าง “เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์” จะต้องอาศัยการพัฒนา “คน” เนื่องจากเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทุกด้าน ซึ่งแรงงานไทยไม่มีปัญหาในเรื่องทักษะของงานแต่ประเด็นในการแข่งขันในเวทีภูมิภาค และเวทีโลกได้นั้น จะต้องพัฒนาผู้นำในทุกระดับสาขาอาชีพให้มีทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ ด้วยการปฏิรูประบบการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายในการรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งในประเด็นดังกล่าวทั้งข้าราชการครูที่มีตำแหน่งผู้บริหารและครูผู้สอนต่างเห็นสอดคล้องกันในการเตรียมความพร้อมด้านคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ที่ต้องมีการส่งเสริมและพัฒนา เนื่องจากเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

2.5 ข้าราชการครูที่ประจำในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายคู่ในแต่ละด้าน พบว่า คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะ / กระบวนการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนรายคู่ด้านอื่นไม่แตกต่าง สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน ($\bar{x} = 3.83$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ($\bar{x} = 3.37$) โดยภาพรวมของโรงเรียนขนาดเล็ก อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) สำหรับโรงเรียนขนาดกลาง โดยภาพรวมอยู่ใน

ระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.38$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพวิชาการ ($\bar{x}=3.59$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพครู ($\bar{x}=3.07$) สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.54$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมสนับสนุน ($\bar{x}=3.88$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ คุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ($\bar{x}=3.25$) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเศรษฐา ทวีสิน กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัทแสนสิริ จำกัด (มหาชน) (2555) กล่าวถึงอีกมุมหนึ่งในเรื่องการศึกษาของประเทศในวาระที่ AEC ว่าปัญหาของการศึกษาไทยนับจากอดีตจนถึงปัจจุบันมักถูกมองในสองประเด็น คือ “ระบบ” และ “เนื้อหา” เนื่องจากยังมีปัญหาในการปรับให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงทางสังคมเศรษฐกิจ และเรื่องอื่นๆในท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคม คือ ปัญหาเรื่องของ “ระบบการเรียนการสอน” ที่เน้นการท่องจำไม่เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ รวมทั้งสร้างประเด็นความคิดใหม่ๆ จากเรื่องเดิม นอกจากนี้ “เนื้อหาของบทเรียน” ที่ไม่ทันสมัย บางแนวคิดมองว่าเนื้อหาเป็นการปลูกฝังที่ถูกอิทธิพลของระบบการปกครองและแนวคิดทางการเมืองของแต่ละยุคสมัยครอบงำ ไม่มีการปรับ ขาดการตั้งคำถามในเชิงสร้างสรรค์และขาดการวิเคราะห์ถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมา

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาในบริบทอาเซียนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 มีดังนี้

ด้านคุณภาพผู้เรียน มีข้อเสนอแนะให้ผู้เรียนควรเล็งเห็นความสำคัญในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากขึ้น ตระหนักถึงผลได้-ผลเสียในการเป็นผู้นำในอาเซียน มีความกระตือรือร้นในการใช้เทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอในการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน และควรมีการจัดกิจกรรมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากนักเรียนยังมีความพร้อมในเรื่องดังกล่าวน้อย และควรได้รับการพัฒนาในเรื่องของอาเซียนโดยการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้ และเห็นความสำคัญของประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาในด้านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น มีการจัดสรรบุคลากรให้มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

ควรมีสื่อสนับสนุนจาก สพฐ. ให้กับโรงเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ ควรเน้นการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ มีแนวทางในการดำเนินกิจกรรมที่ชัดเจน ต่อเนื่องในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีเป้าหมายในการเรียนรู้ทางด้านภาษา เช่น ป.2 สามารถอ่านหนังสือพิมพ์ได้ และ ป.4 สามารถอ่านข่าวภาษาอังกฤษได้ เน้นการใช้เทคโนโลยี และภาษาของประเทศสมาชิกเพื่อนบ้านอาเซียน มีเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 3 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรักและภาคภูมิใจในความเป็นไทย

ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มีข้อเสนอแนะให้มีการวางแผนวิเคราะห์ปัญหา และออกแบบการเรียนรู้ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งสรุป-ประเมินผลในการจัดการเรียนรู้ครบตามขั้นตอน และกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสืบเนื่องจากบุคลากรในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมีจำนวนไม่เพียงพอในการเปิดรายวิชาเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาเซียน จึงควรมีการสอดแทรกเรื่องอาเซียนในทุกกลุ่มสาระ ทั้งนี้ อาจปรับเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ และมีการบูรณาการในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งมีการปรับปรุงหลักสูตรให้มีกลุ่มสาระการเรียนน้อยลง และเน้นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มากขึ้น มีการนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ควรมีการจัดหลักสูตรจาก สพฐ. ให้กับสถานศึกษา เน้นคุณภาพของการจัดการศึกษา ให้มีความเป็นเลิศสู่สากล และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ และเน้นความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ มีการส่งเสริมการประกวดกิจกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ รวมทั้งมีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการหรือจัดจ้างวิทยากรที่มีความรู้มาให้ความรู้ในสถานศึกษา นอกจากนี้ ควรมีการปรับหลักสูตรให้มีขนาดที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน ให้มีความครอบคลุม และสามารถนำไปใช้ได้จริง

ด้านการบริหารจัดการ มีข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารควรตระหนักถึงความสำคัญในการวางแผนในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่คาดหวังไว้ มีการประชุมวางแผน พัฒนาบุคลากรโดยการพัฒนาด้านหลักสูตร และการเตรียมความพร้อม มีการส่งเสริมให้มีการอบรมพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการนิเทศ ติดตาม และรายงานต่อผู้บังคับบัญชาอย่าง

สม่ำเสมอ ควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียน มีการประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการใช้ภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ในกิจกรรมหน้าเสาธง ซึ่งเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ควรให้ความสำคัญในการจัดอบรมภาษาต่างประเทศแก่คณะครู เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ควรส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ จัดให้มีมุม/ห้องอาเซียน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับผู้เรียน รวมทั้งการจัดอุปกรณ์ในการสืบค้น เช่น คอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต โดยมีครูประจำห้องคอยให้คำแนะนำ มีการจัดกิจกรรมเสียงตามสายในช่วงเวลาพักกลางวันหลังจากรับประทานอาหาร เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และเรื่องอื่นๆ ที่ผู้เรียนควรทราบ นอกจากนี้ ควรจัดให้มีครูชาวต่างชาติให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนโดยตรงทุกสัปดาห์ และมีการพัฒนาด้านการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการคิด การเรียน การสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียน และเรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้น มีการจัดระบบการเรียนรู้ มีการจัดทำแผนและสื่อการเรียนรู้ให้มีความพร้อมมากขึ้นสำหรับครู และทุกหน่วยงาน มีการสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมทั้งอาจมีการประชุม สัมมนาสัญจรรวมกลุ่มในประเทศกลุ่มอาเซียน และปลูกฝังค่านิยมระหว่างกันด้วยวิธีการที่หลากหลาย นอกจากนี้ แนวคิดในการให้ความสำคัญตามลำดับขั้น และวิสัยทัศน์ของสังคมไทยอาจเป็นอุปสรรคประการหนึ่งในการเรียนรู้และรับแนวคิดใหม่ๆ ไปปรับใช้ในการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากผลการวิจัยนี้ พบว่า ผู้บริหารควรมีความตระหนัก และเล็งเห็นความสำคัญในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างจริงจัง นำแนวคิดที่สอดคล้องในดำเนินงานลงสู่การปฏิบัติจริง มีการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในสังกัด เพื่อนำกระบวนการที่ได้ไปปรับใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการเข้าสู่อาเซียนอย่างแท้จริง เพราะจากการสังเกตแนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมายังขาดความจริงจังในการปฏิบัติที่มุ่งสู่

ผลสัมฤทธิ์ที่แท้จริงในทุกภาคส่วน นับแต่การกำหนดเนื้อหาอาเซียนลงในสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้นำไปปฏิบัติได้อย่างทันที่ และมีกรณีศึกษา ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการปรับวิธีการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่อาเซียนได้อย่างเต็มศักยภาพต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

คุณภาพด้านผู้เรียน

จากการศึกษา พบว่า ควรศึกษาเกี่ยวกับเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสื่อกลางในการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมในประชาคมอาเซียน รวมทั้งทักษะ และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน อีกทั้งแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เนื่องจากคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และเจตคติ ในการสื่อสารภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในแต่ละด้าน

ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

จากผลการวิจัย พบว่า ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการนำผลวิจัยที่ได้ไป พัฒนาการดำเนินกิจกรรม และมุ่งเน้นการศึกษาการพัฒนาคุณภาพครูผู้จัด กิจกรรมการเรียนการสอนเนื่องจากระดับค่าเฉลี่ยคุณภาพครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และควรมีการศึกษาการนำกระบวนการวิจัยของครูไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน

ด้านการบริหารจัดการ

จากการศึกษา พบว่า ควรมีการศึกษาการนำการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อุ้ประชาคมอาเซียน และมีการติดตาม และประเมินผลวิจัยของครูโดยผู้บริหาร

ทั้งนี้ จากผลการวิจัยรายด้านและภาพรวม ควรมีการศึกษาแนวทางการส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ และหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคุณภาพครู เพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียนและครูผู้สอนในการเตรียมความ

พร้อมสู่ประชาคมอาเซียน เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และรองลงมา จึงควรมีการศึกษาแนวทางในการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในด้านดังกล่าว

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). **การขับเคลื่อนการศึกษา
สู่ประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตร
ประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). **แนวทางการบริหาร
จัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรประเทศไทย จำกัด .
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). **ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียม
ความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558** วันที่ 19
มกราคม 2557. <http://www.uasean.com/>
- ชัยยนต์ เสรีเรืองยุทธ. (2556). **การบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน**.
วันที่ 15 พฤษภาคม 2557. <http://www.kroobannok.com/>
- นภดล สุตันทิวนิชย์กุล. (2554). **การศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของ
สถานศึกษาอาชีพศึกษาไทยเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน** วันที่ 2 เมษายน 2557. <http://www.uasean.com/>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยา
สาส์น.
- บุญธรรม จิตอนันต์. (2540). **การวิจัยทางสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประชากร**. วันที่ 9 เมษายน 2557. <http://www.ubon5.go.th>
- ปัทพร สุนทรมาน. (2556). **การเปิดเสรีด้านการศึกษาในระดับภูมิภาคอาเซียน**
วันที่ 15 พฤษภาคม 2557. <http://www.thai-aec.com/697>
- โพสท์ทูเดย์. (2555). **ความสามารถในการแข่งขันของไทยในเวที ประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน(AEC)** วันที่15 พฤษภาคม 2557.
<http://www.thai-aec.com/318>

- เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. (2549). **การวิจัยเปรียบเทียบการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน** วันที่ 2 เมษายน 2557.
<http://www.uasean.com/>
- วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนัก. (2555). **แนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรประเทศไทย จำกัด.
- เศรษฐา ทวีสิน. (2548). **อีกมุมหนึ่งในเรื่องการศึกษาของประเทศในวาระที่ AEC** วันที่ 15 พฤษภาคม 2557. <http://www.thai-aec.com/528>
- สมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล. (2533). **แผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาประเทศไทยก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนใน ปี ค.ศ. 2015**. วันที่ 2 เมษายน 2557. <http://www.uasean.com>.
- สมใจ กงเดิม. (2555). **การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ (ออนไลน์)** วิจัยได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. วันที่ 2 เมษายน 2557. <http://www.uasean.com>.
- สยามธุรกิจ. (2556). **อุดมศึกษาไทยพร้อมรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. วันที่ 15 พฤษภาคม 2557. <http://www.thai-aec.com/709>.
- หทัยรัตน์ ดีประเสริฐ. (2554). **วิจัยชี้คนไทยรู้เรื่องอาเซียนต่ำ แนะนำสถาบันการศึกษารับมือ**, คม ชัด ลึก. วันที่ 19 มกราคม 2557.
<http://www.news.rmutt.ac.th/archives/11>
- อาเซียนกับการศึกษาไทย**. (ม.ป.ป.) วันที่ 19 มกราคม 2557.
<http://www.newsuasean.com/kerobow01/57>
- Abdul Jabbar Abdullah. (2556). **การศึกษาและการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศมาเลเซีย: ข้อมูลด้านการศึกษา**. วันที่ 28 กันยายน 2557
<http://ac.elscdn.com/s2212567113002190/1>
- Baer, Allyson. (2557). **ผลกระทบต่ออาชีพและการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยของประเทศกัมพูชา และเป้าหมายของอาชีพและความคาดหวัง**. วันที่ 28 กันยายน 2557.
<http://gradworks.umi.com/15/56/1556324.html>

Chandra, Alexander Christian. (2547). **ชาตินิยม และการจัดการการมีส่วนร่วมในเขตแดน กรณีศึกษาของประเทศอินโดนีเซีย และเขตการค้าเสรีอาเซียน** วันที่ 28 กันยายน 2557.

<http://ethos.bl.uk/OrderDetails.do?uin=uk.bl.ethos.419093>

Noor Zainab Tunggal. (2556). **ความสัมพันธ์อันยาวนานระหว่างอัตราการแลกเปลี่ยนและปัจจัยที่กำหนดในประเทศอาเซียน.**วันที่ 28 กันยายน

2557. <http://esprints.ums.edu.my/6661>

Nor Azizan Idris et al. (2557). **การพัฒนาสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของมาเลเซีย.** วันที่ 28 กันยายน 2557.

<http://ejournal.ukm.my/Akademika/article/view/511/0>